

De vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923.
Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging. Jaargang 21, nummer 3, juni 2012

Aviisi

Juhannus in Rotterdam en Harkstede! zie pagina 5-7

ARTIKELEN

- Finnen in Petten 8
Gedroomde landschappen 16
Column: Geschiedenis 21
Finse Vrouwendagen 24

Mail-Art in Koli 28

- Schaatsmarathon in Kuopio 34
Finse Spoorwegen 150 jaar 38
Scandinaviëdagen Schokland 52
Karen Santen 55

VERDER

- Agenda 2
Van het bestuur 3
Kleintjes 17
Belangrijke adressen 60

DATUM	ACTIVITEIT	TAPAHTUMA	LOCATIE/OSOITE
t/m 17-6-2012	EU- 27 countries, 27 artists	EU- 27 maata, 27 taiteilijaa	Museum Tongerlohuys, Roosendaal
12-6 t/m 17-6	Santu-Matias Rouvali, Festival Classique	Santu-Matias Rouvali, Festival Classique	Den Haag
10-6-2012	Kinderevenement; o.a. optreden Finse groep MIMMIT	Lasten tapahtuma; esiintyjinä mm. suomalaiset MIMMIT	Zie www.menoamuksuille.com
15-6-2012	Children of Bodom, Metal Music	Children of Bodom, Metal Music	Melkweg, Amsterdam
23-6-2012	Juhannus, Midzomernachtfeest met Vereniging Nederland-Finland Info via website, facebook en info@vnf.nu	Alankomaat-Suomi Yhdistyksen juhannusjuhla Lisätietoa: kotisivut, facebook ja info@vnf.nu	Harkstede, J.C. Clantsingel 12, Harkstede Finse Zeemanskerk, Rotterdam
23-6-2012	Midzomernachtconcert, Scandinavische en Finse muziek door Vrouwenkoor Vrouwen Vocal Velp en het Finse Laurus Youth Choir uit Vantaa	Juhannuskonsertti, Vrouwen Vocal Velp-naiskuoro ja suomalainen Laurus Youth Choir Vantaalta esittävät skandinaviaisia ja suomalaisia lauluja	Openluchttheater de Pinkenberg
29-6-2012 20.15 uur	Radio Filharmonisch Orkest, Vassily Sinaisky, Pekka Kuusisto	Radio Filharmonisch Orkest, Vassily Sinaisky, Pekka Kuusisto	Concertgebouw, Amsterdam
4-7-2012 20.15 uur	Robeco Zomer Concerten, Paganini, Pekka Kuusisto + Ismo Eskelinen	Robeco Zomer Concerten, Paganini, Pekka Kuusisto + Ismo Eskelinen	Concertgebouw, Amsterdam
8-7-2012 20.15 uur	Robeco Zomer Concerten, Residentie orkest, Santtu-Matias Rouvali	Robeco Zomer Concerten, Residentie orkest, Santtu-Matias Rouvali	Concertgebouw, Amsterdam
23-7-2012 20.15 uur	Robeco Zomer Concerten, Pekka Kuusisto + Iiro Rantala	Robeco Zomer Concerten, Pekka Kuusisto + Iiro Rantala	Concertgebouw Amsterdam
22-8-2012 20.15 uur	Robeco Zomer Concerten, Britten Sinfonia, Pekka Kuusisto	Robeco Zomer Concerten, Britten Sinfonia, Pekka Kuusisto	Concertgebouw, Amsterdam
30-8-2012 20.15 uur	Robeco Zomer Concerten, WDR Köln, Jukka-Pekka Saraste	Robeco Zomer Concerten, WDR Köln, Jukka-Pekka Saraste	Concertgebouw, Amsterdam
5-10-2012	Seminar Design Thinking+ diner i.v.m. 25 jarig bestaan Finnish Dutch Trade Guild	Suomalais-Hollantilaisten Kauppakillan 25-vuotisjuhlan kunniaksi järjestettävä Design Thinking-seminaari + illallinen	Zie: www.fdtg.org
6-10-2012	Radio Filharmonisch Orkest, Osmo Vänskä		Concertgebouw, Amsterdam
17-11-2012	Akademie für Alte Musik, Topi Lehtipuu		Concertgebouw, Amsterdam
Voor meer gedetailleerde informatie kunt u de websites bezoeken van de desbetreffende locaties of via een mail naar vice-voorzitter@vnf.nu			
Opgeven van deelname aan de activiteiten van de VNF via info@vnf.nu of tel. nr. 06-55802120 (dinsdags 17.00-21.00 uur).			
Lisätietoa tapahtumapaikkojen kotisivulta tai osoitteesta vice-voorzitter@vnf.nu.			
Ilmoittautumiset e-mail osoitteeseen info@vnf.nu tai puhelimist numeroon 06-55802120 (tiistaisin klo 17.00-21.00).			

Van het bestuur

Beste Aviisi lezers,

Afgelopen maart hebben we afscheid genomen van Nina Knoops, de voormalige voorzitter van de Vereniging Nederland – Finland. Graag wil ik haar nogmaals bedanken voor alle energie en interesse die zij aan de vereniging en haar leden heeft getoond. Ik wens Nina veel succes en geluk in Finland, waar zij met haar familie gaat wonen en werken.

De lente in Nederland is dit jaar niet de warmste en mooiste geweest. Ik geloof dat het maar één ding kan bete-

kenen – dat we een geweldige zomer krijgen. Hopelijk wordt het ook prachtig weer tijdens het Juhannus – feest in juni, zowel in Harkstede als in Rotterdam zodat we de schade van het annuleren van het Vappu – feest kunnen compenseren met een gezellig midzomerfeest. Meer over dit feest kunt u in deze Aviisi

lezen. Daarna kijken we uit naar de vakantieperiode. Er zijn zeker weer veel leden die de zomer in Finland gaan doorbrengen in de rust en in de schone natuur. Zelf ga ik lekker in de bergen van de Alpen wandelen en van de hoogte en rust genieten samen met mijn partner. >

Johtokunnalta

Hyvät Aviisin

Viime maaliskuussa hyvästelimme entisen Alankomaat Suomi Yhdystyksen puheenjohtajan Nina Knoopsin. Haluan kiittää häntä vielä hänen intensiivisestä työstä ja kiinnostuksesta yhdystyksen eteen. Toivotan Ninalle ja hänen perheelleen paljon menestystä ja onnea Suomessa, jonka he muuttavat tämän kevään aikana.

Kevät ei ole ollut kaikkein lämpimin ja kaunein tänä vuonna. Se voi tarkoittaa vain yhtä asiaa, sitä että tulevasta

kesästä tulee mitä mahtavin! Toivottavasti sää on myös kaunis juhannuksena, jolloin vietämme juhannus juhlaa Harkstedessä ja Rotterdamissa ja voimme näin korvata vappujuhan peruuttamisen pettymyksien. Enemmän juhannusjuhlasta voit lukea tässä Aviisin numerossa. >

Keskikesän jälkeen alkaakin aina pitkään odotettu kesälomakausi. Niin kuin muina vuosinakin, myös tänä vuonna lähtee moni jäsenistämme viettämään lomaa Suomeen – kaikkeen rauhaan ja kauniiseen luontoon. Itse suunnistan kohti Alppi-vuoria nauttien korkeudesta ja rau-

In het najaar gaan we ons volledig richten op het onafhankelijkheidsfeest van Finland. Want Finland viert haar 95ste verjaardag. Samen met andere aan Finland gerelateerde organisaties gaan we kijken hoe we voor onze leden en aan alle andere geïnteresseerden een prachtig feest

kunnen neerzetten. Hopelijk zie ik u allen bij deze feesten. Ik wens iedereen een hele warme en mooie zomer toe!

Elina Peltola, voorzitter
Vereniging Nederland-Finland

Finnish Dutch Trade Guild bestaat 25 jaar

Op vrijdag 5 oktober viert de Finnish Dutch Trade Guild het 25 jarig bestaan. Er zal een seminar worden georganiseerd met als thema 'Design Thinking' en de dag wordt besloten met een feestelijk diner. Meer informatie over dit event kunt u vinden op www.fdtg.org.

Suomalais-Alanko-maalaisen Kauppakillan 25-vuotis juhla

hasta yhdessä kumppanini kanssa.

Syksyllä keskitämme kaiken huomiomme itsenäisyyspäivän juhlaan – Suomi juhlii tänä vuonna 95-vuotis itseenäisyttä. Yhdessä muiden Suomeen liittyvien organisaatioiden kanssa haluamme järjestää mahtavan itsenäisyyspäivä juhlan. Toivottavasti näemme teitä kaikkia joko juhannusensa tai itsenäisyys-

päivänä tai jopa molemmissa juhlissa. Toivotavan kaikille oikein lämmintä ja kaunista kesää!

Elina Peltola, Alankomaat-Suomi Yhdistyksen puheenjohtaja

Perjantaina 5. lokakuuta järjestää Suomalais-Alankomaalainen Kauppakilta 25-vuotisen olemassaolonsa kunniaksi juhlan. Juhlan puitteissa pidetään 'Design Thinking'-seminaari, jonka jälkeen ohjelmassa on juhlaillallinen. Lisätietoa voi lukea kotisivuilta www.fdtg.org.

Kom met ons het Finse Midzomernachtfeest meevieren! in Rotterdam of Harkstede (nabij Groningen)

Op zaterdagavond 23 juni 2012 gaan wij weer het Finse Midzomernachtfeest Juhannus op een fantastische wijze vieren in Rotterdam en Harkstede. Dit typisch Finse feest zal plaatsvinden in goede samenwerking tussen de Vereniging Nederland-Finland, de Finnish Dutch Trade Guild en de Finse Zeemanskerk.

De eerste locatie is traditioneel in de tuin van de Finse Zeemanskerk in Rotterdam met barbecue, drankjes, mogelijk livemuziek en activitei-

ten voor jong en oud. Als het mooi weer is, kunnen we de hele avond buiten zitten. Tijdens het feest is de sauna warm en vergeet niet een handdoek mee te nemen! Iedereen ontvangt hier twee consumptiebonnen

De tweede feestlocatie wordt dit jaar alweer voor de vierde keer voor leden en introducties uit het hele land georganiseerd in Harkstede, nabij Groningen. Het feest vindt volgens traditie plaats bij de familie van Donderen van Suo-

men Log House. Deze unieke locatie heeft een grote tuin, gelegen aan een helder en schoon meer waar gezwommen kan worden, met vrij toegankelijke binnen- en/of buitensauna. De barbecue staat aan en volop hapjes en drankjes zijn de hele avond inclusief. De tuin is sfeervol verlicht waar live muziek afwisselend met CD muziek zorgt voor een typisch Finse Midzomernachtstemming. Komt u van ver dan zijn er goede overnachtingsmogelijkheden in Hotel v/d Valk in Westbroek, waar

Tervetuloa viettämään juhannusta kanssamme Rotterdamiin tai Harkstedeen (Groningenin lähellä)!

Lauantai-iltana 23. kesäkuuta 2012 aiomme viettää jälleen juhannusjuhlaa Rotterdamissa ja Harkestedessä. Juhlat järjestetään yhteistyössä Alankomaat-Suomi Yhdistyksen, Suomalais-Hollantilaisen Kauppakillan sekä Suomen Merimieskirkon kanssa.

Rotterdam juhla järjestetään perinteiseen tapaan Suomen Merimieskirkon – sään salliessa – pihalla grilliherkkuineen, juomineen, mahdollisine mu-

siikkiesityksineen sekä nuoremille ja vanhemmille suunnattuine ohjelmineen. Juhlan aikana on mahdollista saunoa, älä unohta ottaa pyyhettä mykaan! Talo tarjoaa kaksi juomaa / vieras.

Harkesteden juhla Groningenin lähistöllä järjestetään jo neljättä kertaa perinteisesti van Donderen perheen luona Suomen Log House-talossa. Paikka on ainutlaatuinen puhataine, uimakelpoisine järvi-

neen ja saunoineen (ranta + sisäsauna). Tarjolla on grilliherkkuja ja juomat sisältvät hintaan. Pihavalaitus sekä musiikkiesitykset ja CD-musiikin soitto luovat aidon juhannustunnelman. Kauempaa tulleille on mahdollista yöpyä v/d Valk-hotellissa Westbroekissa. Järjestämme taksin hotellista juhlapaikalle.

Kirjoittakaahan päivämäärä jo kalentereihinne! Varaukset Alankomaat-Suomi Yhdistyk-

de meesten van de Juhannusvierders zich verzamelen. Een taxi wordt dan door ons geregeld. Uiteraard kunt u ook op eigen gelegenheid gaan.

Zet nu reeds zaterdag 23 juni in uw agenda! Reserveer voor Harkstede en voor de locatie in

Rotterdam bij de Zeemanskerk vanaf nu al vast per mail bij het secretariaat van de Vereniging Nederland Finland: info@vnf.nu. Voor de locatie in Rotterdam kunt u zich ook opgeven bij de Finse Zeemanskerk: info@finsekerk.com of per telefoon: 010-4367505.

De kosten bedragen voor leden van de VNF en hun vrienden/ introducés € 25,- p.p. (van 5 tot 15 jaar € 12,-); Niet leden betalen € 30,-. Iedereen is van harte welkom. Reserveer nu!

sen sihteerin osoitteeseen info@vnf.nu. Rotterdam vaarukset Merimieskirkon osoitteeseen info@finsekerk.com tai puhelimitse: 010-4367505.

Alankomaat-Suomi Yhdistyksen jäsenten osallistumismaksu on 25,- € / hlö, muilta € 30,- / hlö. 5-15 vuotiaat lapset € 12,- / hlö.

Tervetuloa!
Ja nyt sitten heti varamaan paikka jompaan kumpaan juhlaan!

ROTTERDAMIN MERIMIESKIRKON JUHANNUSJUHLAT

LAUANTAINA 23. KESÄKUUTA 2012
KLO 17:00 - 24:00
'S -GRAVENDIJKWAL 64, EG 3014,
ROTTERDAM

JUHANNUKSEN VIETTO ALKAA JUHANNUSMESSULLA KLO 16:00.

MESSUN JÄLKEEN GRILLIMENU KLO 17:00.

NAISTEN SAUNA KLO 18:00 - 19:00

MIESTEN SAUNA KLO 19:15 - 20:15

JUHANNUSJUHLAN TARJOILU:

MENU SISÄLTÄÄ GRILLATTUA MAKKARAA, BASILIKAMI-TIMJAMI MARINOITUA KANAA
SEKÄ ERILAIISIA KASVIKSIÄ.

LISÄKSI ERILAIISIA SALAATTEJA; PERUNA, JÄTTIKATKARAPU, SALSAT YM. SEKÄ
PATONGIT JA LEVITTEET.

HINTAAN KUULUU 2 DRINKKILIPPUA.

JÄLKIRUOAKSI TYTIN MANSIKKALEIVOS SEKÄ KAHVI JA MEHU

Ilmoittaudu Merimieskirkolle viimeistään keskiviikkoon 20. kesäkuuta mennessä Jukka Oksaselle:
jukka.oksanen@merimieskirko.fi tai 010 436 61 64.

Merimieskirkon, Kauppakillan sekä Alankomaat-Suomi-yhdystyksen jäseniltä:
€25,-/ hlö. Normaalihinta €30,-/ hlö. 5- 15- vuotiaat lapset €12,-/ hlö. Alle 5- vuotiaat maksutta.

Menun hinta maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä Merimieskirkon tilille:
Rabobank: 1369.77.138. Saajan nimi: Finnish Seamen's Mission, Rotterdam.
Liitä maksuun myös tieto, minkä yhdystyksen jäsen olet.

FINNEN IN PETTEN

Institute for Energy and Transport, IET

IET is één van de zeven wetenschappelijke instituten van het onderzoekscentrum (Joint Research Center, JRC) van de Europese Commissie. De taak van IET is om besluitvorming en technische innovaties te ondersteunen door onafhankelijke wetenschappelijke en technische gegevens aan te leveren in overeenstemming met een duurzame ontwikkeling, de productie van veilige en efficiënte energie, de distributie en het gebruik van zowel efficiënt als milieuvriendelijk verkeer in Europa te verwezenlijken.

IET houdt zich bezig met verklaringen van zekerheid betreffende energielevering, het testen van het prestatievermogen van brandstofcellen

en de veiligheid van waterstofopslag, alsook het testen van componenten, benodigd voor het elektrificeren van het verkeer. Op het gebied van

kernenergie verzamelt het instituut o.a. feiten betreffende gebruikservaringen van installaties, en IET heeft ook een belangrijke rol gespeeld bij het uitvoeren van zg. stresstests van reactors, vereist t.g.v. het kernongeluk van Fukushima. Het instituut, beter bekend als JRC Petten, ligt in Petten, Noord-Holland, en tegenwoordig zijn er ook twee afdelingen in Ispra in Italië. Bij IET werken zo'n 300 personen uit bijna alle EU-lidstaten. Op dit ogenblik zijn er bij elkaar 6 Finnen in JRC Petten.

SUOMALAISET PETTENISSÄ

Institute for Energy and Transport, IET

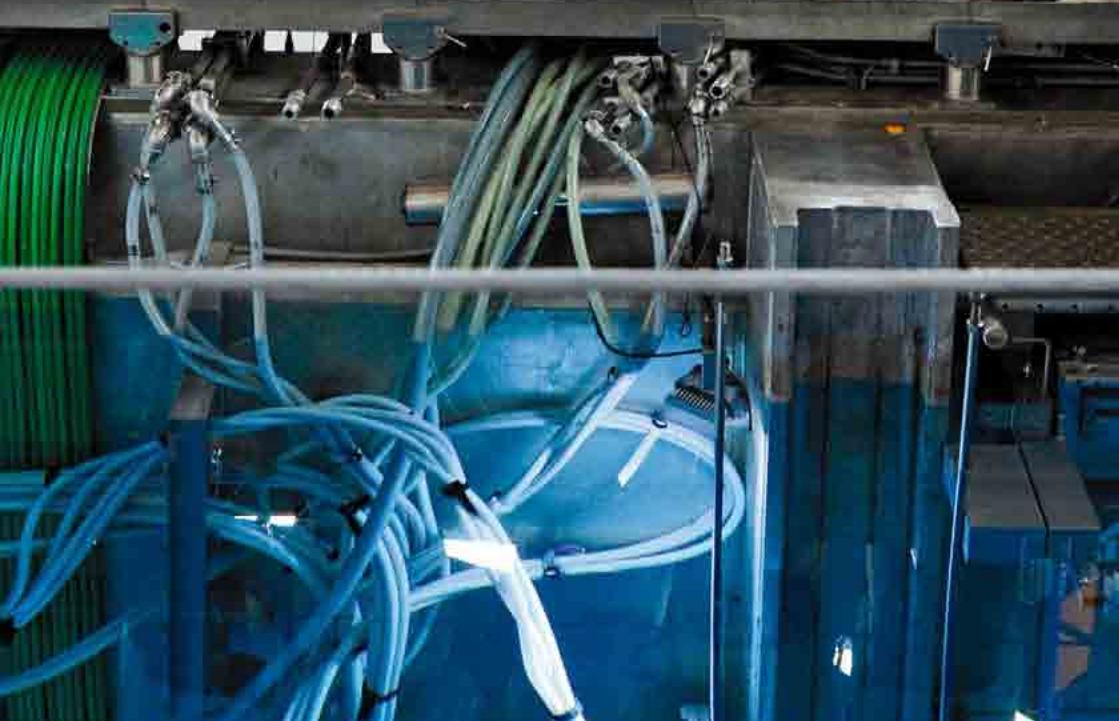
IET on yksi seitsemästä Euroopan Komission tutkimuskeskuksen (Joint Research Centre, JRC) tieteellisestä instituutista. IET:n tehtävä on tukea EU:n päättäjiä ja teknologisia innovaatioita tuottamalla riippumatonta tieteellistä ja teknistä tietoa kestävän kehityksen mukaisen, turvallisen ja tehokkaan energian tuotannon, jakelun ja käytön sekä tehokkaan ja ympäristöystävällisen liikenteen aikaansaamiseksi Euroopassa.

IET:n toiminta keskittyy tänä päivänä energian toimitusvarmuuteen liittyviin selvityskiin, polttookennojen suorituskyvyn ja vedyn varastoinnin turvallisuuden testaukseen, sekä liikenteen

sähköistämisesseen tarvittavien komponenttien testaukseen. Ydinenergian alalla Instituutti kerää mm. käyttökokemustietoa laitoksilta ja sillä on ollut keskeinen asema myös Fukushiman ydinonnettomuuden

seurauksena vaadittujen reaktoreiden ns. stressitestien suorittamisessa. Instituutti, tuttavallisemmin JRC Petten, sijaitsee Pettensä Pohjois-Hollannissa, ja nykyään sillä on kaksi osastoa myös Isprassa Italiassa. IET:ssä työskentelee noin 300 henkilöä lähes kaikista EU-jäsenmaista. Suomalaisia JRC Pettenissä on tällä hetkellä yhteensä 6 henkeä.

Instituutin historiaa
Vuonna 1957 Hollannin viranomaiset päättivät rakentaa ydinreaktorin tutkimustarkoi-

De geschiedenis van het instituut

In 1957 besloot de Nederlandse overheid een kernreactor te bouwen in Petten voor onderzoeksdoeleinden, in het duingebied langs de Noordzeekust. De reactor kwam in bedrijf in 1961 en vierde eind vorig jaar z'n 50e verjaardag, die werd vereerd met de aanwezigheid van Hare Majesteit Koningin Beatrix. Op 31 oktober 1962 werd JRC Petten gesticht, dat aanvankelijk alleen bekend was als EURATOM. In hetzelfde jaar werd de Pettense onderzoeksreactor voor één Nederlandse gulden aan de Europese Gemeenschap verkocht.

Naast het onderzoekswerk produceert de reactor tegenwoordig zo'n 60% van de isotopen, benodigd voor medische doeleinden in Europa. De Europese Commissie is nog steeds eigenaar van de reactor, maar de Nederlandse NRG-maatschappij (Nuclear Research and consultancy Group) is verantwoordelijk voor het gebruik ervan.

Finnen in Petten

Juha-Pekka Hirvonen heeft van de Finnen het langst in Petten gewerkt. Hij begon in 1995 en sinds 1997 fungeerde hij als hoofd van meerdere verschillende enheden. Op dit ogenblik werkt hij in de leiding van de Site Management-een-

heid en is hij verantwoordelijk voor de infrastructuur, logistiek en beveiliging van het in Petten gevestigde deel van het instituut. Bovendien fungeert Juha-Pekka als plaatsvervanger voor de leider van het instituut.

Juha-Pekka heeft voor zijn werk in de V.S., in Italië en natuurlijk in Nederland gewoond. "Alle landen zijn verschillend en alle landen hebben hun goede en slechte kanten", zegt Juha-Pekka. "In Nederland is alles klein behalve de autodichtheid, wat het makkelijker maakt om je hier te vestigen", vervolgt hij. Aan de andere kant zijn volgens Juha-Pekka de mensen, vooral in Noord-

tuksin Petteniin, Pohjanmeren rannikon dyninalueelle. Reaktori aloitti tuotantonsa 1961 ja viime vuoden lopulla se vietti 50-vuotispäiväänsä, jota kunnioitti läsnäolollaan

mm. Hänen Kuninkaallinen Korkeutensa Beatrix. Lokaan 31. vuonna 1962 perustettiin JRC Petten, joka aluksi tunnettiin vain EURATOMina. Samana vuonna Pettenin

tutkimusreaktori myytiin Euroopan Yhteisölle yhdellä Hollannin guldenilla. Tutkimustyön tukemisen lisäksi reaktori tuottaa nykyään noin 60% Euroopan lääketarkoitukseen tulevista isotoopeista. Reaktorin omistaa edelleen EU:n Komissio, mutta sen käytöstä vastaa hollantilainen NRG yhtiö.

Suomalaiset Pettenissä
Kauimmin suomalaisista on Pettenissä työskennellyt Juha-Pekka Hirvonen. Hän aloitti jo vuonna 1995 ja on vuodesta 1997 alkaen toiminut useiden eri yksiköiden päällikkönä. Tällä hetkellä hän työskentelee Site Management -yksikön johtossa ja hänen vastuullaan on Insti-

Holland, enigszins gereserveerd, zoals ook de Finnen. Informele, spontane omgang met de buren gebeurt niet zonder meer even snel als bv. in de V.S.

De achtergrond van IET als eigenaar van een kernreactor heeft meerdere deskundigen met ervaring in de kernenergie uit Finland hierheen gebracht. De loopbaan van **Ralf Ahlstrand** begon in het kernenergieproject van "Imatran Voima", waarin hij deelnam aan de bouw van de eerste Finse kernenergiecentrale eind jaren 70 in Loviisa. Toen de centrale klaar was, ging Ralf verder op het hoofdkantoor van "Imatran

"Voima" (later Fortum) op de afdeling Kernenergietechniek in Myyrmäki, Vantaa, waar hij werkte als hoofd van het bureau "Materiaal- en Constructietechniek". In januari 2001 verhuisde Ralf met zijn gezin naar Nederland en vestigde zich in de idyllische stad Alkmaar; zijn loopbaan in dienst van de Europese Commissie begon in het JRC in Petten. Ralf werkt in het JRC op de afdeling Veiligheid, waar zijn hoofdtaak is de planning en het bewaken van de uitvoering van de door de Commissie gefinancierde TACIS-projecten ("Technical Assistance to the Commonwealth of Independent States"). De bedoeling van de TACIS-pro-

jecten is om de landen, die vroeger deel uitmaakten van de Sovjet-Unie, te helpen het veiligheidsniveau van hun kernenergie-installaties te verbeteren. Ralfs specialiteit is de broosheid van de reactordrukvaten, veroorzaakt door straling van de kernenergie-installaties en het verzekeren van de integriteit van de reactor.

Ralf voelt zich met zijn familie thuis in Alkmaar. "Dochter Elin beoefent het synchroonzwemmen en traint met het Nederlandse team (Jong Oranje). Een paar jaar geleden won Elin het Nederlandse kampioenschap solo-synchroonzwemmen in >

tuutin Pettenissä sijaitsevan osan infrastruktuuri, logistiikka ja turvallisuus. Lisäksi Juha-Pekka toimii Instituutin johtajan varamiehenä.

Juha-Pekka on asunut työn takia Yhdysvalloissa, Italiassa sekä tietysti Hollannissa. "Kaikki maat ovat erilaisia ja kaikissa maissa on omat hyvä ja huonot puolensa", sanoo Juha-Pekka. "Hollanisssa kaikki muu paitsi autotieheys on pientä, mikä helpottaa tänne asettumista", hän jatkaa. Toisaalta Juha-Pekka mielestä ihmiset varsinkin Pohjois-Hollannissa ovat hieman varautuneita, kuten suomalaisetkin. Samanlaiseen välittömään kanssakäymiseen naapurien kanssa ei vältämättä pääse

yhtä nopeasti kuin esimerkiksi Yhdysvalloissa.

IET:n tausta ydinreaktorin omistajana on tuonut paikalle useita juuri ydinvoimataustaisia osaajia Suomesta. **Ralf Ahlstrandin** työura alkoi Imatran Voiman ydinvoimaprojektissa, jossa hän oli mukana rakentamassa Suomen ensimmäistä ydinvoimalaitosta 1970-luvun lopussa Loviisaan. Ydinvoimalaitosten valmistuttua Ralf jatkoi Imatran Voiman (sittemmin Fortum) pääkonttorissa Vantaan Myyrmäessä Ydinvoimateknikan osastolla, jossa hän toimi Materiaali- ja Rakennetekniikan toimiston päällikkönä. Vuoden 2001 tammikuussa Ralf muutti

perheineen Hollantiin ja asettui asumaan Alkmaarin idylliseen kaupunkiin; hänen työuransa Euroopan Komission palveluksessa alkoi JRC:ssa Pettenissa. Ralf toimii JRC:ssa Ydinvoimalaitosten Turvallisuusosastolla jossa hänen päätehtävänsä on komission rahoittamien TACIS projektien suunnittelu ja niiden toteutuksen valvonta. TACIS projektien tarkoituksesta on avustaa entiseen Neuvostoliittoon kuuluneita maita ydinvoimalaitosten turvallistason parantamisessa. Ralfin erikoisala on ydinvoimalaitosten reaktori-paineastiain säteilyhaurastuminen ja reaktorin eheyden varmistaminen.

>

haar eigen klasse”, vertelt Ralf over de volledige integratie van zijn gezinslid in de Nederlandse samenleving. Ralfs belangstelling gaat voornamelijk uit naar fietsen in de duinen, fitnessen en de dochter naar de zwemtrainingen en wedstrijden in het hele land rijden. “Het hoogtepunt van het jaar is evenwel de zomervakantie, die doorgebracht wordt in Finland in Tammisaari in de prachtige archipel van Bromarv!”

De ervaren informatietechnicus **Tauno Ojala** werd zo'n 5 jaar geleden verkozen tot ambtenaar van de Europese Commissie in JRC Petten. Dit is zijn eerste werkplek in de

Commissie en hij heeft al die tijd gewerkt in de ontwikkeling en het beheer van de IT, wat ook zijn achtergrond is in Finland, waar hij lang heeft gewerkt in de Finse luchtmacht. Tauno komt uit midden-Finland, zodat Petten, midden op het platteland, een zeer makkelijke omgeving is, en het klimaat ook geen grote problemen heeft veroorzaakt.

Als men de cultuurverschillen van de landen vergelijkt, lijken de Nederlanders in veel opzichten op ons Finnen, zowel in goede als minder goede zaken. “Heel mijn familie heeft het hier zeer goed naar z'n zin. Het leren van de

Nederlandse taal is nog steeds een voortgaand project”, vat hij samen.

“Bij het IET en in de Europese Commissie is het werk bijzonder afwisselend en interessant, omdat het contact met het EU-niveau, dat vroeger groot en onbereikbaar voelde, nu helderder en makkelijker is. Wat ook bijzonder is, is de internationale werkomgeving: de collega's komen uit alle landen, de kleinere EU-lidstaten uitgezonderd, en bovendien meerdere mensen van buiten de EU – zo'n 30 nationaliteiten zijn vertegenwoordigd”, vertelt Tauno.

Ralf on perheineen viihtynyt hyvin Alkmaarin kaupungissa. ”Tytär Elin harrastaa kuviointia ja harjoittelee Hollannin maajoukkueen kanssa (Jonge Orange). Pari vuotta sitten Elin voitti Hollannin mestaruuden solo-kuvioissa omassa luokassaan” Ralf kertoo perheenjäsentensä täydellisestä integraatiosta hollantilaiseen yhteisöön. Ralfin harrastuksiin kuuluu pääasiassa pyöräily dyyneillä ja kuntosalit sekä tyttären kuljettaminen uintiharjotuksiin ja kilpailuihin ympäri maata. ”Vuoden kohokohta on kuitenkin kesäloma, joka vietetään Suomessa Bromarvin kauniissa saaristossa Tammisaarella!”

Tietotekniikan taitaja **Tauno**

Ojala valittiin JRC Petteniin EU:n komission virkamieheksi noin 5 vuotta sitten. Tämä on hänen ensimmäinen työpaikkansa komissiossa ja hän on työskennellyt koko ajan IT-kehitys- ja -hallintatehavissä, mikä on myös hänen taustansa Suomessa, jossa hän työskenteli pitkään Suomen ilmavoimissa. Tauno tulee Keski-Suomesta, joten Petten keskellä maaseutua oli varsin helppo ympäristö eikä ilmastokaan ole suurempia ongelmia aiheuttanut. Verrattaessa maiden kulttuurieroja hollantilaiset ovat monella tapaa samanlaisia kuin me suomalaiset, niin hyvässä kuin vähemmän hyvässäkin. ”Koko perheeni on viihtynyt täällä varsin hyvin. Hollan-

nin kielen oppiminen on yhä käynnissä oleva projektti”, hän tiivistää.

”IET:ssä ja Euroopan Komissiossa työskentely on varsin vaihtelevaa ja mielenkiintoista, koska yhteys EU:n laajuisiin, aiemmin hyvin suurilta tuntuneisiinasioihin, on usein niin selkeä. Varsin erikoislaatuiseksi työympäristön tekee todella kansainvälinen työyhteisö: kollegoita on aivan pienimpiä EU-jäsenmaita lukuunottamatta kaikista maista ja lisäksi useita henkilöitä EU:n ulkopuolelta - noin 30 kansallisuuutta on edustettuna”, Tauno kertoo.

Pekka Moilanen tuli IET:hen töihin VTT:ltä Suomesta. Hän aloitti n.s. grant holderina kesäkuun alussa 2011 kahden

Pekka Moilanen kwam werken bij het IET vanuit het VTT (Valtion Teknillinen Tutkimuslaitos, Rijks Technisch Onderzoeksinstituut) in Finland. Hij begon als een zg. "grant holder" begin juni 2011 met een contract voor twee jaar. Pekka woont met zijn gezin in Bergen, en vertelt dat de buren het gezin, dat uit het verre noorden kwam, bijzonder vriendelijk hebben ontvangen.

"Mijn werk hier betreft het ontwerp van nieuwe testapparaten en het in gebruik nemen daarvan in diverse testomgevingen. Al in mijn tijd bij het VTT heb ik al 10 jaar samengewerkt met JRC, zodat de verhuizing hierheen

een gemakkelijk proces was," vertelt hij over zijn aanpassing.

Wonen in Nederland en werken bij IET zijn werkelijk plezierige ervaringen geweest, zowel voor Pekka zelf als voor zijn gezin. Hij heeft veel nieuwe vrienden gekregen en geleerd hoe een onderzoekcentrum van de Europese Commissie werkt – zowel in positieve als in negatieve zin. "Eigenlijk ben ik het meest verrast over de hoeveelheid papierwerk als je van het ene naar het andere land binnen de Europese Unie verhuist. Hopelijk is een verhuizing in de toekomst makkelijker en duidelijker!" vertelt Pekka

over zijn gevoelens over de bureaucratische kant van de verhuizing.

"Verder heb ik niets bijzonders te melden. Ik heb met mijn gezin besloten al deze lente naar Finland terug te gaan – dus na een verblijf van een jaar. Het meest heb ik tijdens mijn verblijf hier nog de echte Finse Sauna en natuur gemist", besluit Pekka zijn verhaal.

Mika Kaijanen kwam kort na Pekka naar Nederland in juli 2011, toen hij merkte dat het noodzakelijk is om je internationaal te oriënteren. Tegelijkertijd kondigde zijn werkgever in Finland (STUK – >

vuoden sopimuksella. Pekka asuu perheensä kanssa Bergeissa, ja kertoo naapureiden ottaneen hyvin ystävällisesti vastaan perheen, joka saapui kaukaa pohjalasta.

"Työni täällä koskee uudenlaisten testauslaitteiden suunnittelua ja käyttöönottoa erilaisiin testausympäristöihin. Olen VTT:llä ollessani tehnyt yhteistyötä JRC:n kanssa jo kymmenen vuoden ajan, joten tänne siirtyminen oli helppo prosessi," hän kertoo sopeutumisestaan.

Hollannissa asuminen ja IET:ssä työskenteleminen ovat olleet todella mukavia kokeumuksia, sekä Pekalle itselleen että hänen perheelleen. Hän on saanut paljon uusia ystäviä ja oppinut miten Euroopan

komission tutkimuskeskus toimii - niin hyvässä kuin pa-hassakin. "Oikeastaan eniten minua on hämmästyttänyt

se kuinka paljon paperiso-ttaa tarvitaan, kun muuttaa maasta toiseen Euroopan unionin sisällä. Toivottavasti >

Säteilyturvakeskus: Centrum voor Stralingsbeveiliging) aan, dat er een positie voor een nationale deskundige vrijkwam in Petten in Nederland (JRC). Mika besloot de gelegenheid aan te grijpen.

“Ik wist helemaal niets over Nederland en over Petten – dus besloot ik de uitdaging aan te gaan en tegelijk deze hoek van Europa te leren kennen”, vertelt Mika. Het vertrek werd ook gestimuleerd door de verhalen van bekenden over de prettige kanten van het land, zoals dat je er met de Engelse taal recht kunt, de overeenkomst van de Nederlanders met de Finnen, de ligging niet ver

van het Finse thuisland en de mogelijkheid om de lengte van het contract ook zelf te bepalen. Om te beginnen heeft hij een contract voor een jaar getekend.

“Bij IET is het grootste voordeel geweest de mogelijkheid om internationaal te netwerken, wat leidde tot een bredere internationale oriëntatie en veelzijdigheid van de eigen knowhow”, licht hij de betekenis van zijn werk toe. Mika’s bezigheden houden verband met het verzamelen van informatie over alle in bedrijf zijnde kernenergie-installaties van de wereld en met het leren van de ervaringen van het gebruik – en dus

tegelijk vergelijkingsmateriaal te krijgen voor de Finse omstandigheden.

In Nederland was de grootste uitdaging voor Mika – zoals schijnbaar voor vele andere Finnen, die naar Nederland verhuisd zijn – om erachter te komen hoeveel tijd je kwijt bent om je leven in Nederland te organiseren. Verkeerde en tegenstrijdige informatie in werk- en privéleven is een verrassing: “Men krijgt informatie, maar kan men daar altijd op vertrouwen?”, vraagt hij zich verbaasd af. Mika heeft typisch Nederlandse activiteiten, fietsen en andere buitenactiviteiten ontdekt, die hij denkt te blijven beoefen.

muuttaminen tulevaisuudessa on helpompa ja selkeämpää!” Pekka tiivistää tuntemuksiaan muuton byrokraattisesta puolesta.

“Eipä minulla tämän kummempia, olemme perheeni kanssa päättäneet lähteä takaisin Suomeen jo tänä keväänä - eli vuoden oleskelun jälkeen. Eniten täällä ollessani olen kaivannut kunnon Suomalista Saunaa ja luontoa” Pekka päättää kertomuksensa.

Mika Kajjanen saapui Hollantiin pian Pekan jälkeen heinäkuussa 2011 huomatessaan että kansainvälistyminen on tarpeen. Samaan aikaan hänen työnantajansa Suomessa (STUK – Säteilyturvakeskus) ilmoitti vapautuvasta kansal-

lisenttiantijan paikasta Hollannin Pettenissä (JRC), joten Mika päätti tarttua tilaisuuteen.

“Kaupungista tai maastakaan minulla ei ollut minkäänlaisia kokemuksia tai tietoa – joten päätin hypätä haasteesseen ja samalla oppia Euroopan tätäkin kolkkaa,” Mika kertoo päätkösestään tulla Petteniin. Lähtöä edesauttoi tuttavien kertomukset maan mukavista piireistä, kuten englanninkielellä pärjääminen, ihmisten samankaltaisuus suomalaisiin nähdyn, sijainnin läheisyys koti-Suomeen ja mahdollisuus vaikuttaa komennuksen pituuteen, vaikka näin aluksi yksi vuosi riittäneekin.

”IET:ssä parasta antia on ollut monikansallisuuden kautta verkottuminen useaan eri maahan ja siten kansainvälistyminen sekä oman osaamisen monipuolistumisen” kommentoi hän työnsä mielekkyyttä. Mikan tehtävät liittyvät tiedonkeruuuseen kaikista maailman toiminnassa olevista ydinvoimalaitoksiista ja käyttökokemuksesta oppimiseen – joten samalla saa vertailukohtaa Suomenkin olosuhteisiin.

Hollannissa Mikalle - kuten oletettavasti monelle muullekin Hollantiin muuttaneelle suomalaiselle - haastavinta on ollut ymmärtää päivittäisrutiinien järjestelyyn kuluva aika ja satunnaisesti jopa

fenen, als hij naar Finland teruggaat. "Wat het klimaat betreft is Nederland evenwel een groot vraagteken geweest – maar hopelijk geeft de lente nog een nieuwe stimulans en laat die de beste kanten van

de natuur en overvloedige bloemenvelden zien.

Als laatste Finse nieuwkomer is **Kiti Suomalainen** bij het IET gekomen; zij beëindigde haar doctoraalonderzoek

in Lissabon in de vorige herfst, en begon een driejarig onderzoeksproject hier in Petten in november. Kiti was gewend aan het milde klimaat van Portugal en de lichte winterdagen. Daarom >

saadun tiedon oikeellisuus niin työssä kuin siviilissäkin: "Informaatiota saa mutta voiko siihen aina luottaa?" hään hämmästeli. Luonnollisesti – ja Hollannille tyypillisesti – pyörälystä sekä ulkona liikkumisesta on löytynyt

Mikalle mukavia uusia piireitä, jotka toivottavasti voi viedä palatessaan Suomeen. "Ilmastollisesti Hollanti on ollut kuitenkin suuri kysymysmerkki – mutta toivottavasti keväti vielä antaa pirstystä ja osoittaa luonnon kauniimmat

puolensa ja runsaat kukkapelot."

Uusimpana suomalaistulokkaana IET:hen on liittynyt **Kiti Suomalainen**, joka päätti tohtorintutkintonsa Lissabonissa viime syksyllä, ja aloitti >

vormden de grootste schok na de verhuizing naar Nederland voor haar de korte dagen en de windvlagen, die het fietsen haast onmogelijk maakten. "Als expert in windenergie ben ik dus op de juiste plaats!" stelt Kiti vast. "Ik heb de laatste 12 jaar in het buitenland gewoond, zodat het internationale wetenschappelijke gezelschap mij echt goed past. De collega's nemen nieuwkomers zeer goed op en er was geen gebrek aan vrijwillige verhuishulpen, omdat bijna iedereen in een vergelijkbare situatie is geweest. Door pizza en bier als loon aan te bieden is de werkstemming van de verhuishulp hoog geweest!" vertelt Kiti

over haar eigen ervaringen op de werkplek.

Kiti, die in Alkmaar woont, is ook tevreden over haar nieuwe woonplaats. Alkmaar heeft een zekere kleinsteedse charme met de oude gebouwen langs de grachten, maar is ook één van de leukste Nederlandse steden om te winkelen. In Alkmaar kom je makkelijk bekenden tegen op straat – of het je nu uitkomt of niet – en alle diensten zijn in de buurt. "Toch kan het zijn, dat ik nog naar Amsterdam verhuis, voordat mijn arbeidsovereenkomst afloopt – de levendigheid van de hoofdstad, de evenementen en de mogelijkheden voor

vrijietijdsbesteding zijn zeker aantrekkelijk", overweegt Kiti haar woonmogelijkheden. We zullen zien wat er wint!

Meer informatie over het IET kan men vinden in het Engels op onze internet-pagina's: <http://iet.jrc.ec.europa.eu>.

Kiti Suomalainen
Pekka Moilanen
Tauno Ojala
Mika Kaijanen
Ralf Ahlstrand
Juha-Pekka Hirvonen

Vertaling: Hans Adamse,
Minna Räty

kolmen vuoden tutkimusprojektiin täällä Pettenissä marraskuussa. Portugalin leutoon ilmastoon ja valoisiin talvi-päiviin tottuneena pääivien lyhyys ja polkupyörältä ojaan heittävästi tuulenpuuskat olivat Kitille kenttis suurin maahanmuuttoshokki. "Tuulivoimaan erikoistuneena taidan siis olla oikeassa paikassa!" Kiti toteaa. "Olen asunut viimeiset 12 vuotta ulkomailta, joten IET:n monikansallinen tiedeyhteisö sopii minulle oikein hyvin. Työkaverit ottavat uudet tulokkaat hyvin vastaan eikä vapaaehtoisista muuttoapulaista ole tullut pulaa, koska lähes kaikki ovat vastaavaa apua jossain vaiheessa tarvinneet. Talkoohenki on vahva pizza- ja olotpalkalla!" kertoo

Kiti omista kokemuksistaan työpaikalla.

Alkmaarissa asuva Kiti on tytyväinen myös uuteen kotikaupunkiinsa, jossa on tiettyä pikkukaupungin charmia vanhanaikaisine rakennuksineen kanaaleiden varsilla, mutta joka myös listataan yhdeksi Hollannin mukavimmista ostoskaupungeista. Alkmaarissa on helppo törmätä kadulla tuttuihin – niin hyvässä kuin pahassaakin - ja kaikki palvelut ovat lähellä. "Tosin voi olla että muutan vielä Amsterdamiin ennen työsopimukseni umpeutumista – pääkaupungin vilske, tapahtumat ja harrastusmahdollisuudet vetävät kyllä puoleensa" Kiti pohtii

asuinmahdollisuksiaan. Saa nähdä kumpi voittaa!

Lisää tietoa IET:n toiminnasta voi löytää englanniksi Internet-sivuiltamme: <http://iet.jrc.ec.europa.eu>.

Kiti Suomalainen
Pekka Moilanen
Tauno Ojala
Mika Kaijanen
Ralf Ahlstrand
Juha-Pekka Hirvonen

Estonian Air takes You to Finland

Estonian Air is Estonia's national carrier serving key European destinations via convenient transfer-airport in Tallinn. There are two daily flights between Tallinn and Amsterdam, connecting to destinations in Scandinavia, Russia and Finland.

Estonian Air recently opened new routes to Helsinki, Jyväskylä, Joensuu and Kajaani, offering now more opportunities for travelers from Amsterdam and Brussels airports. In addition to the new Finnish routes

Estonian Air operates a modern fleet of Embraer and CRJ type of aircraft, providing passengers with high quality on-board service in both Premium and Travel class at a competitive price.

For booking and price information please go to www.estonian-air.com or contact your travel agent.

AMSTERDAM – TALLINN Timetable

Flight nr	Frequency	From	To	Departure	Arrival	Flight time
OV174	1 2 3 4 5 6 7	Amsterdam	Tallinn	09:40	13:00	02:20
OV474	1 2 3 4 5 6 7	Amsterdam	Tallinn	19:55	23:15	02:20
OV173	1 2 3 4 5 6 7	Tallinn	Amsterdam	07:35	09:00	02:25
OV121	1 2 3 4 5 6 7	Tallinn	Amsterdam	17:40	19:05	02:25

*Timetable is subject to change

ESTONIAN AIR

KLEINTJES

SHIATSU

Jaana Siltasalmi Arnhemista kouluttaa hierojia ja antaa shiatsu käsittelyjä. 25:n vuoden kokemuksia! Tervetuloa käsittelyyn tai kurssille! Kursseja myös Suomessa.

www.shiatsu-in-bedrijf.nl
www.tuolihieronta.fi
+31-6-10495821

De Finse Jaana Siltasalmi uit Arnhem verzorgt opleidingen en cursussen in shiatsu voor mensen die van masseren houden. Ook therapeutische shiatsubehandelingen (vergoeding mogelijk).
www.shiatsu-in-bedrijf.nl
06-10495821

TUNTURI LANGLAUFTOCHT en RUSKAWANDELING

Sneeuwzekere 11-daagse Tunturilanglauftocht in maart of een 11 daagse Ruskawandeling in september.

25 jaar ervaring in het Sevetti-järvigebied van de Skolt Sami.
Kijk op: www.finslapland.com
telefoon: 06 - 2316 5547

Eéns Fins Lapland, altijd Fins Lapland

Gratis adverteren in Aviisi?

Wilt u iets verkopen of bent u opzoek naar iets dan kunt u als lid geheel gratis (mits niet commercieel) in Aviisi een advertentie plaatsen. Hiervoor werd destijds de rubriek 'Aviisi Vrijmarkt Kleintjes' opgestart. Graag willen wij u nogmaals op deze mogelijkheid wijzen. Stuur uw advertentie, van maximaal 140 leestekens en spaties, per email naar: aviisi@vnf.nu en wij zorgen ervoor dat uw advertentie in het eerstvolgende nummer wordt geplaatst.

Voor commerciële advertenties wordt een kleine vergoeding gevraagd.

Meer weten?

Mail naar Jaques Groenendijk
(vice-voorzitter-Aviisi@vnf.nu)

GEDROOMDE LANDSCHAPPEN

Symbolisme van Van Gogh tot Kandinsky

Van 24 februari tot 17 juni organiseert het Van Gogh Museum in Amsterdam een bijzondere tentoonstelling die is gewijd aan het Europese symbolistische landschap. Deze tentoonstelling kwam tot stand in samenwerking met onder andere het Ateneum Art Museum, Finnish National Gallery in Helsinki.

De tentoonstelling laat zien hoe landschapschilderijen uit heel Europa eind 19^e eeuw doordrongen zijn van sym-

boliek. Niets is wat het lijkt. Achter iedere voorstelling gaat een verborgen wereld schuil. Uiteenlopende kunstenaars

verbeeldden hun ideeën over natuurkrachten, kosmische energie, de eeuwige cyclus van de seizoenen en de nietigheid van de mens in de natuur.

Met circa 70 schilderijen van de natuur door bekende en minder bekende kunstenaars geeft *Dreams of nature* een rijk overzicht van dit intrigerende, onderbelichte genre binnen het symbolisme. De tentoon- >

Vincent van Gogh (1853-1890), Korenveld met maaier, 1889, Van Gogh Museum, Amsterdam (Vincent van Gogh Stichting) | Kaurapellon Niittäjä, 1889, Van Gogh-museo, Amsterdam (Vincent van Gogh Säätiö).

Akseli Gallen-Kallela (1865-1931), *Het Meer van Keitele*, 1905, Lahti Art Museum, Viipuri Foundation | Keiteleenjärvi, 1905, Lahden taidemuseo kokoelma, Viipuri-säätiö

UNIEN MAISEMAT

Symboliikkaa Van Goghista Kandinskyyn

Helmikuun 24. kesäkuun 17. Päivään järjestää Van Gogh Museo Amsterdamissa hyvin mielenkiintoisen näyttelyn, jonka teemana on Euroopan symbolistinen maisema. Näyttely esitetään yhteistyönä muun muassa Helsingissä olevan Ateneumin taidemuseon, Suomen kansallisgallerian kanssa.

Näyttelyssä ilmenee miten 1800-luvulla koko Euroopassa käytettiin maisemamaalauskissa symboliikkaa. Mikään

ei ole sitä miltä näyttää. Joka kuvauksen takana on salattu maailma. Lukuisat taiteilijat kuvaavat ajatuksiaan luonnon-

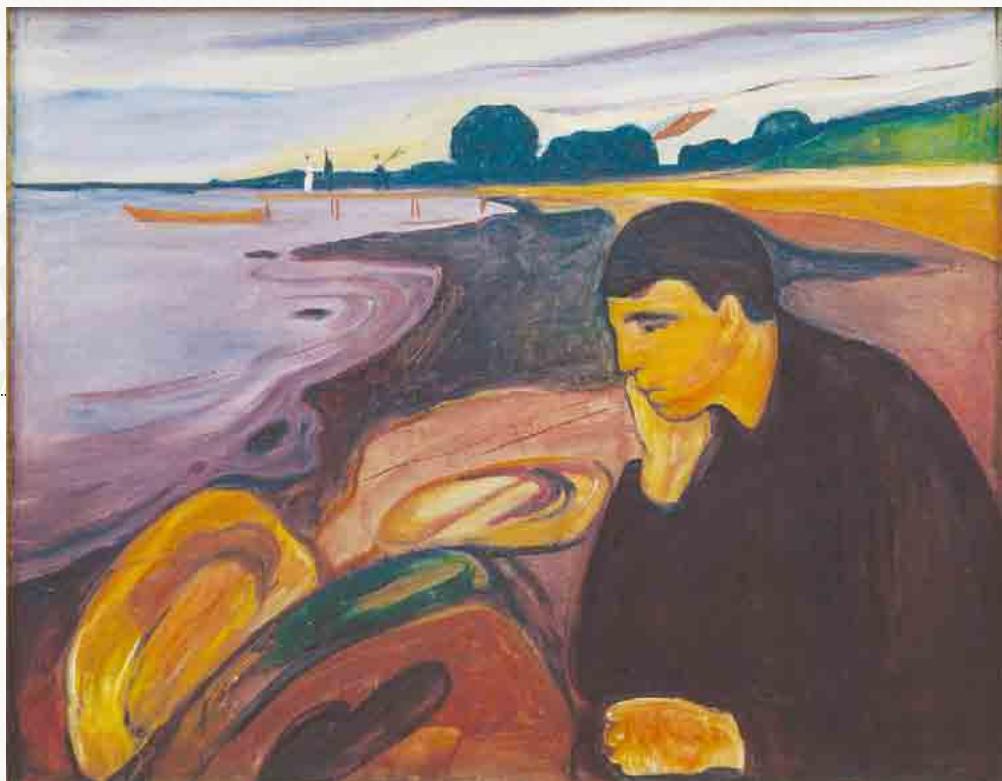
voimista, kosmisen energiasta, vuodenaijien ikuisesta kierrosta ja siitä miten mitätön ihmisen osa on luonnossa. Tämä kiehtova, aika tuntematton symbolistisen taiteen laji on laajasti edustettuna näytellyssä. *Dreams of nature* koostuu 70 enemmän tai vähemmän kuuluisien taiteilijoiden luontoa kuvaavasta teoksesta. Aikakausi on varhaisym-

stelling loopt van voorlopers van het symbolisme, zoals Böcklin en Whistler, tot pioniers van de abstractie, zoals Mondriaan en Kandinsky. De tentoonstelling presenteert werken van beroemde schilders als Gauguin, Munch en Gallen-Kallela naast die van

minder bekende, maar evenzeer fascinerende kunstenaars uit bijvoorbeeld Finland, Scandinavië en Oost-Europa. Op bepaalde momenten in de weekends zijn er voor bezoekers van het Van Gogh Museum gratis rondleidingen door deze tentoonstelling. Neem hiervoor

contact op met het Van Gogh Museum (020-570 52 00). Van 16 november 2012-17 februari 2013 is deze tentoonstelling te bezichtigen in het Ateneum Art Museum, Finnish National Gallery in Helsinki.

Jacques Groenendijk

Edvard Munch (1863-1944), Melancholie, 1894-96, The Rasmus Meyer Collection, The Bergen Art Museum | Melankolia, 1894-96, Rasmus Meyerin Kokoelma, Bergenin Taidemuseo

bolistista-taiteilijoina mm. Böcklin ja Whistler-abstraktiin taiteeseen, pioneereinaan mm. Mondriaan ja Kandinsky. Näytellyssä esitetään kuuluisien taiteilijoiden, kuten Gauguinin, Munchin ja Gallen-Kallelan teoksia, sekä

myös tuntemattomien, mutta aivan yhtä kiehtovien mm. suomalaisien, skandinavialaisien ja itä-eurooppalaisien taiteilijoiden maalaauksia. Määrätyinä aikoina viikonloppuisin järjestää Van Gogh museo ilmaisia esittelykierrok-

sia. Lisätietoja saa Van Gogh Museosta (020-570 52 00). 16.11.2012-17.2.2013 aikana on tämä näyttely Helsingissä Ateneumin taidemuseossa.

Jacques Groenendijk
Käännös Irja Lammers

GESCHIEDENIS

Eind maart reisde ik met een groep door de Centraal Azatische republiek Oezbekistan. Het belangrijkste reisdoel was de eeuwenoude Islamitische bouwkunst van het land in steden als Samarkand en Bukhara die ouder of even oud zijn als Rome. Steden die hun rijkdom en bloei te danken hadden aan de zijderoute die vanuit China naar het westen liep. De Islamitische architectuur die daar bewaard gebleven is, heeft door de eeuwen heen Europese reizigers aange trokken en sommigen daarvan hebben zelfs geschreven

dat zulke architectonische schoonheid elders nergens te vinden zou zijn. Vandaar dat wij ons inschreven voor wat een interessante reis leek te worden. En interessant was het. Overigens niet alleen door de architectuur die wij daar zagen en die inderdaad heel bijzonder is.

Oezbekistan in de huidige vorm bestaat pas 20 jaar. Het land is onafhankelijk geworden na het uiteen vallen van de Sovjet Unie. Daarvoor was het vanaf 1924 een Sovjet republiek. Vanaf het vierde kwart

van de negentiende eeuw maakte het deel uit van het Russische Imperium. Voordat de Russen Centraal Azië veroverden, bestond het gebied uit kleine Kanaten en Emiraten en gedurende duizenden jaren daarvoor heeft vrijwel iedereen er wel eens de dienst uitgemaakt: Chinezen, Mongolen, Arabieren, Perzen en zelfs Alexander de Grote. Maar dat is verre geschiedenis. De overgang van Sovjet Unie naar zelfstandigheid is tamelijk recent en was een steeds terugkerend thema in de beschouwingen van onze >

HISTORIAA

Maaliskuussa olin ryhmämatkalla halki Keski-Aasialaisen Uzbekistanin. Matkan päätarkoitus oli maan ikivanha islamilainen rakennustaidetta kaupungeissa kuten Samarkand ja Bukhara, jotka itse asiassa ovat Rooman ikäisiä tai vanhempiakin. Kaupungeissa, joiden rikkaus ja kukoistus juurtavat jo Kiinasta länsimaihin johtaneeseen silkkitiehen. Islamilainen arkkitehtuuri, mitä siellä on säilynyt, on vuosisatojen ajan vetänyt eurooppalaisia matkailijoita, ja jotkut heistä ovat kirjoittaneet, ettei sellaista arkkitehtonis-

ta kauneutta löydä mistään muualta. Syitä riittämiin, että ilmoittauduimme tälle mielenkiintoiselta kuulostavalle matkalle. Ja mielenkiintoisen se olikin. Muutakin, ei vain näkemämme rakennustaidetta, mikä sinäsä oli kyllä todella erikoista.

Uzbekistan nykyisessä muodossaan on olemassa vasta 20 vuotta. Maa tuli itsenäiseksi valtioksi Neuvostoliiton hajottua. Sitä ennen se oli vuodesta 1924 lähtien Neuvostotasavalta. 1800-luvun loppuelännenksestä alkaen se oli osa venäläistä imperiu-

mia. Ennen venäläisiä valtaajia oli Keski-Aasian alueella useita kanaatteja ja emiraatteja, ja tuhansien vuosien aikana olivat vallanpitäjinä olleet milloin kiinalaiset, milloin mongolit, arabit, persialaiset tai jopa Aleksanteri Suuri. Mutta tämä on kaukaista historiaa. Muutos neuvostovaltiosta itsenäiseksi on melko tuore tapahtuma, ja se oli kertomusten usein toistuvana temmana oppaallamme, joka oli syntynyt ja käynyt koulunsa Uzbekistanin Neuvostotasavallassa. Hänen vanhempansa olivat alun perin >

gids die in de Sovjet Republiek Oezbekistan geboren werd en er zijn opleiding kreeg. Zijn ouders kwamen oorspronkelijk van de Krim. In 1944 liet Stalin alle Krim Tataren, ongeveer 180.000 mensen, van de Krim naar Oezbekistan deporteren. Precies, zoals zo veel andere bevolkingsgroepen van de rand van de Sovjet Unie naar ver afgelegen streken afgevoerd zijn. Daar onder waren, zoals bekend, ook Finnen. Onze gids vertelde dat hij op de middelbare school in de afgelegen Ferganavallei les kreeg van docenten met namen als Kirvesniemi en Matikainen.

Na het onafhankelijk worden van Oezbekistan is opnieuw

een volksverhuizing op gang gekomen. Russische Oezbekken – of moet ik zeggen Oezbeekse Russen, die niet in een door moslims gedomineerde staat wilden wonen, vertrokken naar Rusland, joden vertrokken naar Israël of de Verenigde Staten en zo voort. Neemt niet weg dat er kleine minderheden overgebleven zijn. Wij bezochten een Russisch Orthodoxe kerk, een synagoge en aten bij een Armeense familie. En in het hotel in Tasjkent wachtte ons bij het ontbijt een verrassing. Naast gewoon brood was er zoet brood – pulla en korvapuusti - en er stond zelfs een mand met kerststerren van bladerdeeg met een hartje van

pruimenmoes. Het hele traditionele repertoire van zoet Fins brood stond op tafel. Maar goed, wij kwamen voor de Islamitische architectuur en die bleek inderdaad van uitonderlijke schoonheid. Wel viel het ons op dat moskeeën en madrassa's uit de veertiende eeuw, de zestiende eeuw en de negentiende eeuw slechts in detail verschilden. Een architectonische ontwikkeling zoals die in West Europa plaats vond van Gotiek naar Renaissance, naar Classicisme, naar Barok, etc. heeft daar niet plaats gevonden. Na een bloeiperiode is de ontwikkeling stil blijven staan en heeft men steeds teruggegrepen op bestaande vormen. Net

lähtöisin Krimiltä. Vuonna 1944 Stalin karkotti kaikki Krimin tataarit, noin 180.000 henkeä, Uzbekistaniin. Samoin kuin monet muutkin kansanryhmät karkotettiin Neuvostoliiton laita-alueilta kaukalaisille maille. Näiden joukossa oli, kuten tunnetaua, myös suomalaisia. Oppaamme kertoii, että hänellä syrjäisessä Ferganalaaksossa oli keskkoulussa opettajat nimeltä Kirvesniemi ja Matikainen. Itsenäistymisen jälkeen lähti Uzbekistanissa jälleen käyntiin kansanmuutto. Venäläiset uzbekit – vai paremminkin uzbekistaninvenäläiset, jotka eivät halunneet jäädä asumaan muslimi-enemmistöiseen maahan, muuttivat Venäjälle, juutalaiset Israeliin

tai Yhdysvaltoihin jne. Pieniä vähemmistöryhmiä jäi silti paikoilleen. Niinpä mekin kävimme venäläis-ortodoksisessa kirkossa ja synagogassa ja söimme armenialaisen perheen kotona. Ja Tashkentissa hotellissa odotti meitä aamiaisella pikku yllätyks. Tavallisen leivän ohella oli tarjolla makeita leipiä – pullia ja korvapuusteja – ja oli jopa korillinen voitaikainaisia ja luumusilmäisiä joulutähtiä. Pöydässä oli siis koko kokonelma perinteisiä suomalaisia leivonnaisia.

Hyvä niin, mutta mehän tulimme islamilaisten raken-nustaiteen tähden, ja se olikin todella erittäin kaunista. Huomiotamme kiinnitti kuitenkin se, että moskeijat ja

madrassat – (koraani)koulut – erosivat toisistaan vain yksityiskohdiltaan. Rakennus-taiteen kehitystä sellaisena kuin se läntisessä Euroopassa tapahtui gotiikasta renessanssiin, klassismiin, barokkiin jne, ei siellä ollut tapahtunut. Kukoistuskauden jälkeen kehitys oli pysähtynyt paikal-leen ja palattiin aina vakiintuneisiin muotoihin. Ihan samoin kuin islamilaisessa maailmassa on tapahtunut tieteiden alalla, joka islamin alkuaikoina oli suuresti ku-koistanut.

Mutta kuten sanottu, op-paamme oman tausta ansiosta sai uudempia historia paljon painotusta ja ihan erityisesti kansojen pakkamuutot ja

KOLUMNI

zoals dat in de Islamitische wereld gebeurd is met de wetenschap die in de begintijd van de Islam ook een grote bloei gekend heeft.

Maar, zoals gezegd, door de achtergrond van de gids kwam veel nadruk te liggen op het recente verleden en met name de gedwongen volksverhuizingen en de gevolgen daarvan. Als van zelf kwam toen bij mij de roman *Puhdistus* (*Zuivering* in het Nederlands) van de Finse schrijfster Sofi Oksanen in gedachte. Een roman die ik een jaar geleden met grote interesse las en die in vele talen vertaald is, ook in het Nederlands.

Het boek van Sofi Oksanen gaat over een verscheurde familie in Estland die alle ellende meemaakt die Estland in de vorige eeuw is overkomen. Estland dat in de aanloop naar de Tweede Wereldoorlog bezet werd door de Sovjet Unie, daarna een Duitse bezetting te verduren kreeg, vervolgens een Sovjet Republiek werd en nu net als Oezbekistan een onafhankelijke staat is. Ook in de roman van Oksanen speelt deportatie – van Esten dit keer – een belangrijke rol. Allemaal geschiedenis, waarvan het maar beter is er geen deel vanuit te maken.

Carel van Bruggen

niiden seuraukset. Kuin itsestään tuli mieleeni suomalaisen kirjailijan Sofi Oksasen romaani *Puhdistus*, jonka vuosi sitten luin suurella mielenkiinnolla, ja joka on käännetty monille kielille, myös hollanniksi (*Zuivering*). Sofi Oksasen kirja kertoo hajalle revitystä virolaisperheetä, joka joutuu kokemaan kaikki kauheudet, mitä Virossa viime vuosisadalla tapahtui. Viro, joka ennen toista maailmansotaa joutui Neuvostoliiton miehittämäksi, sitten saksalaisten, ja sen jälkeen liitettiin Neuvostotasavalaksi, ja on nyt Uzbekistanin tavoin itsenäinen valtio taas. Myös Oksasen romaanissa näyttelee maastakarkoitus

suurta roolia – tällä kertaa virolaisten. Kaikki sitä historiaa, jossa ei onneksi ole tarvinnut olla osallisena.

Carel van Bruggen
(käännös Pirkko van Bruggen)

Finse ambassade nu ook op Facebook!

Je kunt de Finse ambassade nu ook op Facebook vinden.

Wanneer je de ambassadepagina leuk ("Like") vindt, dan krijg je informatie over Finse evenementen in Nederland, interessant nieuws met betrekking tot Finland en Nederland en updates van de internetsite.

Ambassade van Finland op Facebook: [www.facebook.com/
FinnishEmbassyTheHague](http://www.facebook.com/FinnishEmbassyTheHague).

Suomen suurlähetystö nyt myös Facebookissa!

Löydät suurlähetystön nyt myös Facebookista. Tule tutustumaan ja tykkäämään!

Tykkäämällä suurlähetystön sivuista saat uutisvirtaasi tietoja suomalaistapahtumista Alankomaissa, Suomea ja Alankomaita koskevia kiinnostavia uutisia ja verkkosivun päivityksiä. Suurlähetystö Facebookissa: [www.facebook.com/
FinnishEmbassyTheHague](http://www.facebook.com/FinnishEmbassyTheHague).

FINSE VROUWENDAGEN 2012

Dit jaar werden de Finse Vrouwen Dagen gehouden in zonnig Wolfheze, vlakbij Arnhem. Toen ik vrijdagmiddag na een plezierig ritje aankwam, zaten er al een paar enthousiaste Finse dames op het terras te zonnen. De locatie paste perfect bij het thema. De natuur rondom het hotel was net een sprookjesbos: eikenbomen en heidevelden. Al direct bij aankomst voelde ik mijn schouders lichter worden en begon ik spontaan te glimlachen.

Vanaf het eerste moment was het personeel zeer vriendelijk. Wij kregen de kamersleutels en haastten ons om de mogelijkheden van het hotel te ontdekken: de sauna, het zwembad en het warme ter-

ras aan het binnenplein. Het werd een gezellige drukte met enthousiaste en vrolijke Finse dames. Iedereen komt tenslotte naar de Finse Vrouwen Dagen om te ontspannen en plezier te maken.

Op vrijdagavond was er een vrij programma: elkaar leren kennen. Ik was verbaasd hoe snel ik als nieuwkomer in de groep was opgenomen. Wij genoten samen van een heerlijk en omvangrijk diner en daarna nog een glasje wijn in prettig gezelschap.

De rest van de deelnemers en het dameskwartet Hemepata uit Finland arriveerden zaterdagochtend. Overnachters mochten genieten van een uitgebreid ontbijtbuffet met smakelijke lokale lekkernijen en als hoogtepunt heerlijke verse zalm met vers gebakken

SUOMALAISEN NAISEN PÄIVÄT 2012

Suomalaisen naisen päivät vietettiin tänä vuonna helteisessä Wolfhezessä, Arnhemin lähistöllä. Saavuin paikalle perjantai-iltapäivällä mukavalla kyydillä ja paikalla odottikin jo muutama innokas suomalaisnainen hotellin terassilla aurinkoa ottaen. Paikka oli valittu teemaa myötäillen, luonto hotellin ympärillä oli kuin satumetsä: Tamminimetsää ja kangasmaastoja. Niinpä jo paikalle tullessa tunsin hartioiden kevenevän ja hymy pyrki väkisinkin kasvoille.

Henkilökunta oli ystävällisen avulias ensihetkistä alkaen, saimme huoneiden avaimet ja kiiruhdimme tutkimaan

hotellin mahdollisuksia. Sauna, uima-allas, ja sisäpihan lämpöinen terassi tervehtivät olemassaolollaan. Jonkin ajan

päästä hotellin aula jo kuhisi innokkaita ja iloisien näköisiä suomalaisnaisia. Suomalaisen naisen päiville tullaan pitämään hauskaa ja rentoutumaan.

Perjantai-illan ohjelma koostui vapaasta ohjelmasta, muuhun porukkaan tutustumisesta ja ensikertalaisena yllätytin kuinka välittömästi minut heti ottettiin joukkoon mukaan. Söimme yhdessä herkullisen ja runsaan illallisen jonka jälkeen maistui vielä lasillinen viiniä hyvässä seurassa.

YHDISTYS

brood. Jammie! Het ontbijt konden wij nuttigen op het zonnige binnenterras. Windstil en een heldere blauwe hemel. Wat een genot!

Toen iedereen rond het middaguur gearriveerd was, begon het gezamenlijke programma. Allereerst een kennismaking met sjamanisme. Sjamaan Liina Keskimäki uit Finland vertelde ons over het moderne sjamanisme en later werd er een workshop met een sjamanistische reis aangeboden. Deze was al snel volgeboekt. Andere workshops die aangeboden werden waren nordic walking, inrichten met kleuren en beter leren fotograferen onder begeleiding van Birgitta Wessels. Ook was >

Lauantainaamuna paikalle saapuvat loput juhlioista sekä workshoppien pitäjät että naisbändi Suomesta-Hemppata. Yön yli olleet nauttivat upeasta aamiaispöydästä, hotelli tarjosi meille maukasta lähiruokaa ja mikä ihaninta tuoreta lohta oli saatavilla aamupalalla kera vastaleivotun leivän. Nam! Aamupalan nautimme hotellin helteisellä sisäterassilla. Tuulta nolla metriä sekunnissa ja pilvetön aurinkoinen taivas. Ihanuutta!

Puoleen päivään mennessä kaikki olivat saapuneet ja yhteinen ohjelma alkoi shamanismiin tutustumisella. Meillä oli Shamaani Liina Keskimäki Suomesta kertomassa aiheesta ja myöhemmin oli mahdol-

lisuus tutustua aiheeseen enemmän workshopissa joka olikin heti buukattu täyneen. Mahdollisuus oli myös osallistua sauvakävelyyn, värellä sisustamiseen sekä oppia ottamaan parempia kuvia Birgitta Wesselsin johdolla. Rytmilaulusessiotakin oli saatavilla. Tai sitten voi vain hengäilla hotellin terassilla aurinkoa ottamassa. Itse istuskelin terassilla aurinkolasit nenällä hyvässä seurassa ja samalla seurasin kuinka hauskaa kamaryhmällä oli, he ottivat kuvia toisistaan maastossa ja mukaansa tempaava nauru sekä puheensorina kuuluikin aina siltä suunnalta mihin ryhmä oli askeleensa suunnannut. Eka kerrasta viisastuneena muistan seuraavalla

kerralla ilmoittautua workshoppeihin ajoissa sillä ne olivat nopeasti täytetty. Ennen workshoppeja nautimme aivan upean lounaan, Wothezen hotellille erikoiskunniainainta siitä että ruoka oli koko viikonlopuun hyvä ja sitä oli runsaasti. Palvelu oli aivan mahtavaa!

Iltapäivällä hotelli tarjosi kotona tehtyä jäteet sekä lihasoppaa jonka jälkeen jatkoiimme maastopyöräilyllä, soiva kulho-meditaatiolla taikka etsimällä "ihanaa minää" itsestämme. Niille jotka aiemmin eivät vielä olleet ehtineet oli mahdollisuus ohjattuun sauvakävelyyn ympäröivän metsän tarjoamilla poluilla.

er een mogelijkheid om deel te nemen aan een ritmische muzieksessie. Of je kon gewoon chillen op het zonnige terras. Ik zat op het terras met een zonnebril op en keek naar het plezier van het groepje dat de fotoworkshop had gekozen. Ik nam me voor om volgend jaar eerder in te schrijven bij diverse workshops. Ze raken snel volgeboekt.

Voor de workshops genoten wij van een geweldige lunch.

Hotel Wolfheze dient wel een eervolle vermelding voor het aanbod aan heerlijk eten waar wij tijdens het weekeind van mochten genieten. Ook de bediening was super!

Aan het eind van de middag kregen wij huisgemaakte ijs-thee en bouillon. Daarna was het tijd voor de tweede sessie workshops: mountain biken, klankschaal meditatie of zoeken naar "de verrukkelijke

ik" in onszelf. Er was ook nog een mogelijkheid om te nordic walken in de omringende bossen.

Na de workshops konden wij nog zwemmen en van de sauna genieten als voorbereiding voor het avondprogramma. Aan de dinertafels zat een mengeling van elfen, bijen, heksen en feeën. Ik heb zelfs ook een paar Tinker Bell feeën en een vrolijk

Workshoppien jälkeen uimaan ja saunaan sekä valmistumaan illalliselle ja illan ohjelmaan. Illalliselle saapuinkin pikkuhiljaa keijukaisia, ampiaisia ja näkyi siellä pari metsän noitaajaa ja haltijaakin. Itse bongasin myös pari Helinä-keijua sekä pirteän leppäkertun:) Iltajuhlan teema oli Fantasia ja ihanaisti osallistujat olivat etsineet itselleen aiheeseen sopivan asun. Illalliselle oli hankittu sponsoroidut ruokaviinit ja tätyykin sanoa

että koko viikonloppuun ei mahtunut hetkeä jota suunnittelijatoimikunta ei olisi ottanut huomioon, niin upeasti kaikki oli järjestetty.

Iltá oli aivan fantastinen, Hemapata soitti ensin omia ihania kappaleitaan jonka jälkeen siirryimme tanssittavaan Suomihittimusaan! Siitä se ilo sitten ratkesikin ja Suomineidot tanssivat yli puolen yön Kikan ja Paula Koivuniemen sekä monen muun tutun ja rakkaan kappaleen tahdissa.

Uusia ystävyyksiä luotiin ja kaikilla oli todella hauskaa. Myöhään juhlaväki siirtyi pikkuhiljaa hotelliuhoneisiin sa hyvä huulilla ja joillakin muutama tanssin ansiosta hankittu hikikarpalo otsalla.

Sunnuntai alkoi useamman kohdalla aamupalalla ja saunomisella, muutama workshop oli vielä mahdollisuus käydä läpi aamupäivällä ennen huoneiden luovutusta sekä lounasta. Viikonloppuna oli myös mahdollisuus ostaa

YHDISTYS

lieveheersbeestje gespot. Het thema was Fantasia en vele deelnemers hadden zich naar het thema aangekleed. Tijdens het diner werd gesponsorde wijn aangeboden en ik moet zeggen dat gedurende het hele weekend er geen moment te ontdekken was dat niet door de organisatie voorbereid was. Alles was op en top goed georganiseerd.

De avond was fantastisch. Het begon met een optreden van Hemapata, daarna dansten wij op de klanken van Finse popmuziek! Het plezier was groot toen de Finse dames tot na middernacht dansten met muziek van Kirka en Paula Koivuniemi en vele andere

vertrouwde en dierbare nummers. Nieuwe vriendschappen werden gesloten en iedereen had plezier. Het was al laat toen de feestgangers met een glimlach op hun gezicht en sommigen met een paar zweetparels van het dansen langzaam naar hun kamers teruggingen.

Voor velen van ons begon zondag met een ontbijt en een bezoek aan de sauna. Voor het uitchecken en de lunch was er nog één workshopsessie. Er was ook een mogelijkheid om Finse lekkernijen te kopen of een boek uit te zoeken van de verkooptafels. Het hele weekeinde waren er lootjes verkocht en als afsluiting van

een geweldig weekeind werden de lootjes getrokken.

Alle Finse dames pakten hun spulletjes, gaven elkaar een dikke knuffel en gingen tevreden naar huis. Ik weet niet waarom ik niet eerder mee was geweest, maar één ding weet ik wel: volgend jaar ben ik er zeker weer bij. Hartelijke dank jullie fantastische Finse dames voor een geweldig weekeinde en tot volgend jaar!

Susanna van Valkenburg, Zeist

Vertaling: Katri Verweij

Suomi-herkkuja ja valita kirjakirppikseltä uutta luettaavaa. Koko viikonlopuksen ajan myytiin arpoja jotka sitten arvottiin ennen suomalaisen naisen päivien ihanan viikonlopuksen lopettamista.

Suomalaiset naiset pakkasivat kimpus ja kampsut autoihin, halasivat toisiaan vielä lopuksi ennen kotiin lähtöä. En tiedä miksi en aiemmin ollut osallistunut näille päiville mutta sen tiedän että ehdottomasti olen mukana seuraavanakin vuonna. Kiitos kaikki ihanaiset suomalaisnaiset upeasta viikonlopusta, seuraavana vuonna nähdään taas!

Susanna van Valkenburg, Zeist

MAIL-ART

Een internationale Mail-Art tentoonstelling met als thema 'Kalevala', in Koli, Finland

Niet zo lang geleden hoorde ik van een bevriend iemand, Willemijn Denissen, dat haar gevraagd werd mee te doen aan een Mail-Art tentoonstelling met als thema het Finse, literaire epos Kalevala. Zij heeft hierop 'Ja' gezegd en verdiept zich nu in verhalen uit het epos. Via haar kwam ik in contact met de initiatiefneemster en organisatrice van de tentoonstelling: Miranda Vissers. Binnenkort ontmoeten we elkaar. Intussen

heb ik haar gevraagd mij iets over haar project te schrijven voor Aviisi. In mijn ogen betreft het een bijzonder, creatief en sociaal project dat Nederland en Finland verbindt! Het is de bedoeling dat alle ontvangen mail-art komende zomermaand augustus in Koli (Finland) te zien zal zijn. Miranda schrijft meer over wanneer en waar dit zal zijn (zie hieronder). Tot nu toe hebben deelnemers uit Polen,

Duitsland, Spanje, Letland, Canada, VS, Canada, België en Nederland meegedaan.

Twee maanden zal Miranda van de zomer in Finland verblijven. In die tijd houdt zij een reisdagboek bij en maakt foto's voor haar werk. Mogelijk krijgt u hiervan nog iets te zien en lezen, op de website of in het blad. Voor nu heeft zij drie foto's aangeleverd om in bij onderstaand verhaal van haar te plaatsen. Wie deze zomer in augustus in de buurt van Koli komt, raad ik aan de tentoonstelling te gaan zien, hetzij in Art-café KolinRyynänen of in haar eigen atelier daar, zoals zij hieronder aangeeft. Ik hoop zeker te gaan!

Alexander van Hoboken

MAIL-ART

Kansainvälinen Mail-art näyttely Kolilla teemana 'Kalevala'

Jonkin aikaa sitten kuulin ystävältäni Willemijn Den-nisseniltä, että häntä oli pyydetty osallistumaan Mail-Art näyttelyyn jonka teemana on Suomen Kalevala-eepos. Willemijnin vastaus oli 'Kyllä' ja hän syventyy parhaillaan eepoksen tarinoihin. Hänen kauttaan pääsin yhteyteen näyttelyn alkeillepanijan ja suunnittelijan Miranda Vissersin kanssa. Piakkoin tapaamme toisemme. Pyysin häntä kirjoittamaan jotakin

projektistaan Aviisiin. Mielestääni tämä on ainutlaatuinen ja luova, Hollantia ja Suomea lähestävä projektti. Kaikki Mail-Art viestit asetetaan näytteille Kolilla tämän vuoden elokuussa. Allaolevassa tekstillä Miranda kirjoittaa missä ja milloin näyttely on. Tähän mennessä on näyttelemateriaalia jo tullut Puolasta, Saksasta, Espanjasta, Latviasta, Kanadasta, Yhdysvalloista, Belgiasta ja Hollannista.

Miranda viipyi kesällä kaksi kuukautta Suomessa. Sinä aikana hän kirjoittaa matkapäiväkirja ja valokuvaa työtään. Voitte mahdollisesti tutustua hänen kirjoituksensa ja kuviinsa hänen netisivuillaan.

Oheisen kirjoituksen mukana saimme Mirandalta jo kolme kuvaa julkaistavaksi. Suosittelemästä käymään näyttelyssä, jos satutte olemaan elokuussa Kolin seutuvilla. Paikka Art-café Kolin Ryynänen tai Mirandan oma paikalla oleva ateljee. Minun aikomukseni on varmasti käydä siellä.

Alexander van Hoboken
Käännös: Irja Lammers

MAIL-ART

Deze zomer ben ik twee maanden in Finland. Eerst een maand rondreizen en vakantie houden en in augustus om te werken. Ik heb een artist in residence plaats gekregen in Koli. Vier weken op een mooie plek wonen en werken zonder afleiding van de dagelijkse beslommeringen.

De afgelopen maanden zat ik met een gebroken enkel op de bank en was het niet mogelijk om naar mijn atelier te gaan om me daar op de reis voor te bereiden. Dus ben ik gaan lezen en kwam bij het Finse epos de Kalevala uit. De inhoud sprak me enorm aan en gaf me aanknopingspun-

ten van waaruit ik kan gaan werken.

Omdat ik zelf niet veel kon doen, kwam ik op het idee om andere kunstenaars te vragen om hun visie op de Kalevala met mij te delen.

Omdat ik vorig jaar een Mail-art project in het Van Abbemuseum heb georganiseerd,

was het een logische stap om dit nu te herhalen met de Kalevala als thema.

Via het internationale netwerk van Mail-art kunstenaars en bevriende kunstenaars heb ik een oproep gedaan om naar mijn postadres een briefkaart te sturen met hun visie op de Kalevala. De kaarten die ik ontvang neem ik mee naar Finland. In augustus worden deze een weekend tentoongesteld in Koli (datum nog niet bekend). Buiten dit weekend zijn de inzendingen in mijn atelier in Koli te zien

MAIL-ART

Tänä kesänä aion vietävä kaksi kuukautta Suomessa. Ensin kuukauden kestävä kiertomatka sekä loma ja elokuussa töitä. Olen saanut "artist in residence"- paikan Kolilla. Neljän viikon asuminen ja töitä kauniilla paikkakunnalla eikä "huolta huomisesta."

Viime kuukausina istuin nilkkamurtuman takia kotona sohvannurkassa, eikä ollut mahdollista mennä ateljeeeseeni valmistelemaan matkaani. Siis rupesin lukemaan ja osuin Kalevala-eepokseen. Sen sisältö kosketti minua, ja sain sieltä kiinnekohtia tulevalle työskentelylleni. Koska itse en paljoakaan voinut tehdä,

sain aiheen kutsua muita taitelijoita jakamaan omat visionsa Kalevalasta kanssani. Koska viime vuonna olin Van Abbémuseossa järjestänyt Mail-art-projektiin, niin oli hyvin loogista tehdä sama uudelleen ja nyt Kalevala teemana.

Kansainvälisen Mail-art-taiteilijaverkoston sekä omien tai-

telijaystävieni kautta levitin kutsun lähettilä osoitteeseeni kortteja, joissa on esitetty jokaisen oma Kalevalanäkemyks. Kaikki saamani kortit vien mukanani Suomeen. Elokuussa ne ovat esillä Kolilla koko viikonlopuun (en tiedä vielä päivämääriä). Samat lähetystiset ovat vielä viikonlopuun lisäksi esillä ateljeessani Kolilla minun siellä ollessani. Samaan aikaan järjestetään (lapsille) työverstas, jossa he itse valmistavat kortteja; ne lähetetään sitten johonkin alankomaalaiseen kouluun. Kaikki osallistuvat taiteilijat saavat minulta jälkeenpäin

als ik aanwezig ben. Tege-lijk wordt er een workshop (voor kinderen) gegeven om zelf kaarten te maken; deze worden naar een Nederlandse school gestuurd.

Alle deelnemende kunstenaars krijgen na afloop van mij een reactie terug. Alle deelnemende kinderen krijgen een kaart van een Nederlands kind terug. En dit allemaal via de post, niet digitaal.

Mail-art is voortgekomen uit Fluxus, een stroming in de beeldende kunst die is ontstaan in het begin van de jaren'60 vanuit de behoefte om de grenzen tussen kunst en het dagelijkse leven kleiner

te maken. De wereld van de kunst werd als te elitair ervaren. Kunst moest uit het museum en terug naar de mensen. De post bood toen een snelle manier van communiceren, het uitwisselen van creatieve ideeën en het verspreiden van kunstwerken. Het formaat van de werken is aangepast aan de eisen van de postverzending. Het hele proces van maken, verzenden, toevoegen van stempels en aankomst bepaalt het uiteindelijke werk. Een groot voordeel is dat men met de opgestuurde werken elders exposities kan maken.

Tegenwoordig is de post niet meer een snel en simpel medium om kunst te verspreiden

of te communiceren. Toch zijn er kunstenaars die nog steeds op deze manier binnen een internationale context werken. Tevens vind ik het persoonlijk interessant om mensen op een luchttige manier even te laten nadenken over gewone dingen die verdwijnen.

Miranda Vissers

vastauksen. Kaikki osallistu-neet lapset saavat vastaukset alankomaalaisilta lapsilta. Ja kaikki tämä postitse, ei digitaalisesti.

Mail-art on syntynyt Fluxius-kuvaamataidesuuntauksesta, joka syntyi 1960-luvun alussa tarpeesta pienentää taiteen ja jokapäiväisen elämän välistä rajaa. Taiteen maailma koettiin liian eliittisenä. Taiteen piti tulla ulos museoista takaisin ihmisten keskuuteen. Posti tarjosi tuolloin nopean tavan kommunikoida, vaihtaa luovia idoeita sekä levittää taideteoksia. Teosten koot sovellettiin postilähetysten vaatimiin mittoihin. Koko prosessi, joka liittyy valmis-tukseen, lähetettiin

leimaamiseen sekä perilletu-lemiseen, määrää lopullisen teoksen. Suurena etuna on, että lähetetyistä teoksista voi-daan jossain muualla valmis-tella näyttelyt.

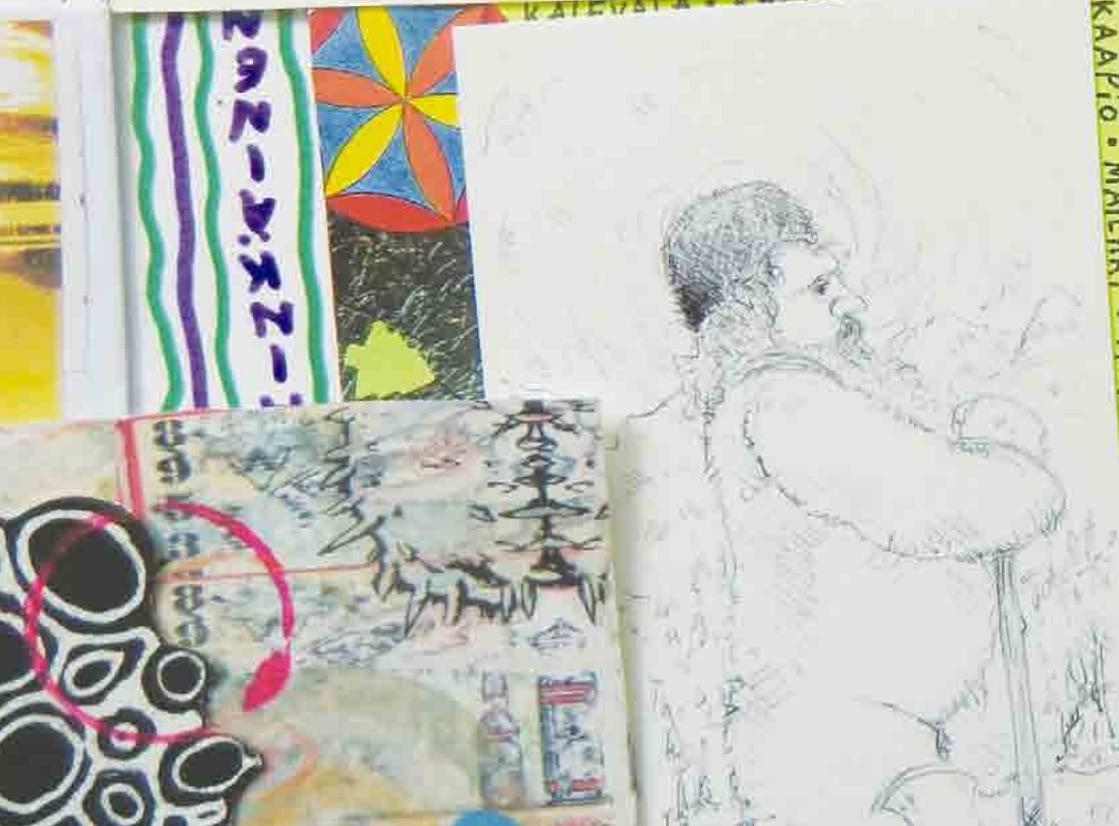
Nykyään ei posti enää olekaan nopea eikä yksinkertainen keino taiteen levittämiseen tai yhteydenpitoon. Mutta kuitenkin on vielä taiteilijoi-ta, jotka toimivat tällä tavalla kansainvälisissä yhteyksissä. Tämän lisäksi minusta on henkilökohtaisesti mielen-kiintoista antaa ihmisten keveästi miettiä tavallisia asioita, jotka ovat häviämässä.

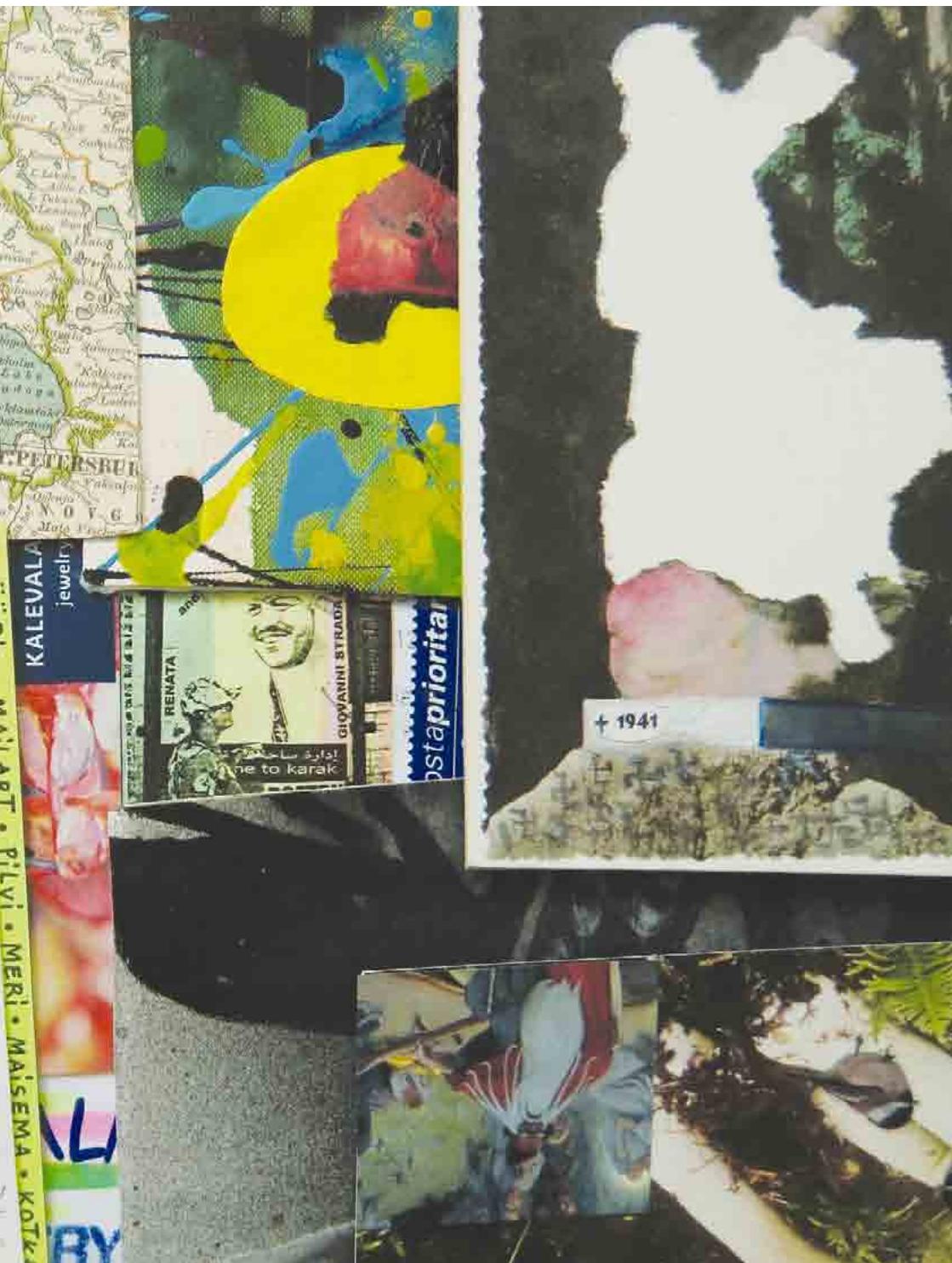
Miranda Vissers

Käännös: Eeva Kriek-Tuovinen

32 Aviisi

juni/kesäkuu

SCHAATSMARATHON IN KUOPIO

In het kader van het 75-jarig jubileum heeft de Nederlandse Vereniging in Finland een activiteit georganiseerd in combinatie met de Finland ice marathon in Kuopio. Deze tocht, die ook wel bekend staat als een alternatieve elfstedentocht, leek een goede aangelegenheid om iets te doen voor leden die in de noorderlijker delen van Finland wonen (alhoewel Kuopio zelf in centraal Finland ligt). Ook voorzagen we in de mogelijkheid om een bus naar Kuopio te organiseren indien er voldoende belangstelling zou bestaan. Een koek en zopie tent stonden op het programma alsmede een barbecue. Dat is uiteindelijk allemaal niet doorgegaan. De belangstelling was niet groot genoeg om een dergelijke inspanning te rechtvaardigen.

Toch tegen uiteindelijk nog zo'n 15 Nederlanders richting Kuopio komende uit zo'n beetje elke belangrijke stad in Finland. Per auto, vliegtuig, trein of bus. Het maakte niet uit. Ook Nederlanders die in Kuopio woonden voegden zich bij dit illustere groepje. Zaterdag 25 februari was het dan zover. De meeste afstanden stonden toen op het programma. Astrid de Haan, haar vriend Kari-Pekka en zijn zus deden de 30 km, Menno Lenstra deed de 45 km. De overige Nederlanders >

JÄÄMARATON KUOPIOSSA

Alankomaat-Suomi Yhdistysksen 75-vuotispäivän yhteydessä järjestimme toimintaa Kuopioon yhdessä Suomen Ice Marathon aikaan. Tämä matka, joka tunnetaan myös vaihtoehtoisena Elfstedentochtina, tuntui hyvältä tilaisuudelta järjestää jotain jäsenille jotka asuvat Suomen pohjoisosissa (tosin Kuopiohan sijaitsee Keski-Suomessa). Lisäksi arvelimme olevan mahdollista järjestää matka bussilla Kuopioon, jos kiinnostusta riittäisi. "Koek & zopie" telta kuuluisi ohjelmaan samoin kuin grilli. Siihenpä se sitten jäkin. Kiinnostus ei riittänyt, jotta olisi kannattanut nähdä kaikki vaiva.

Loppujen lopuksi meitä lähti kaikkiaan 15 alankomaalaista Kuopion suunataan lähes kaikista Suomen suurista kaupungeista. Autolla, lentäen,

junalla tai bussilla. Sillä ei ollut väliä. Myös Kuopiosta asuvat alankomaalaiset liittyivät täähän maineikkaaseen ryhmään. Lauantai, 25. helmikuuta oli

SE päivä. Useimmat etäisyydet olivat silloin ohjelmassa. Astrid de Haan, hänen ystävänsä Kari-Pekka ja hänen siskonsa luisiteltivat 30 km, Menno Lenstra 45 km. Muut alankomaalaiset kannustivat luistelijoita urheasti. Vaikka oli pakkasta, niin ei ollut oikeastaan ollenkaan kylmä. Aina välillä kuppe lämmintä kahvia ja sitten taas takaisin radalle seuraavaa kierrosta seuraamaan. Kilpailun jälkeen tapasimme vielä alankomaala-is-vietnamilaisten opiskelijan joka vietti Kuopiossa muutamia kuukausia. Hän oli luistellut 90 km. Hän meni kotiin kuolemanväsyneenä ja aivan poikki.

200 km lujistelijat muodostivat oman klubinsa. Suurin osa tuli Alankomaista ja oli osa kiertuetta, joka oli ensin ollut Itävallassa. Siellä 200 km lujisteleminen oli huomattavasti helpompaa kuin Kuopiossa johtuen ilman alhaisesta paineesta ja paremmasta jäästä. Kuitenkin nyt oli helpompaa kuin edellisinä vuosina, sillä pakkasta oli vähemmän. 200 km voittaja Yoeri Takken oli kahtena edellisenä vuonna lopettanut kesken. Nyt hän lujisteli loppuun asti ja jopa voitti! Jarkko Koponen ja Hoze Zandstra olivat 200 km jälkeen tasoissa ja jakoivat toisen sijan. Antero Kotijärvi oli kolmas. Mutta jokainen, joka lujisteli tämä matkan on todellinen sankari. Jarkko

Koponen kertoi hotellin hississä, maratonin jälkeen, että hänen jalkansa olivat aivan vihreät. Hän lujisteli Sisulla, eikä hän ollut yksin. Matkan aikana oli Peter Hettingalla oli suuri rooli. Suomalainen kommentaattori kuvasi häntä alankomaalaiseksi maanviljelijäksi (jälkeenpäin kävi ilmi,

että hän oli putkimies). Hettinga sprinttasi noin 100 km jälkeen ja erottautui kärki ryhmästä, mutta hänet saatettiin myöhemmin kiinni. Sitten kävi huonosti, ja hänen lujistimensa särkyi ja hänen täytyi hakea hotellista uusi. Silti hän jatkoi matkaa eikä sijoittunut ollenkaan huonosti. Suomessa >

stonden in een gezellige sfeer de schaatsers aan te moedigen. Hoewel onder het vriespunt was het niet echt koud, en daarom best vol te houden. Zo nu en dan een kop koffie om op te warmen en dan weer terug naar de baan voor de volgende ronde. Na afloop kwamen we nog een Neder-

lands-Vietnamese student tegen die een aantal maanden in Kuopio was. Hij had de 90 km geschaatst. Doodop en kapot ging hij naar huis.

De 200 km schaatsers vormden een clubje apart. Het overgrote deel kwam uit Nederland en vormde een on-

erdeel van een toerkaravaan die eerst nog in Oostenrijk was geweest. De 200 km aldaar was aanzienlijk makkelijker dan in Kuopio vanwege de geringe luchtdichtheid en de betere kwaliteit van het ijs. Toch was het makkelijker dan in voor-gaande jaren omdat de temperatuur minder laag was. De winnaar van de 200 km, Yoeri Takken, had in twee voorgaande jaren moeten opgeven. Nu kon hij de rit uitrijden en hem zelfs winnen! Jarkko Koponen en Hoze Zandstra wisten na 200 km gelijk te eindigen en kwamen op een gedeelde tweede plaats. Antero Kotijärvi werd derde. Maar iedereen die deze afstand reed was een echte held. Jarkko Koponen

tätä kutsutaan Lasse Viren-henkeksi. Meidän alankomaalaisten mielestä tämä oli suuri kunnia. Lopussa jäljelle jäi edellä mainittu neljän ryhmä. Savo vastaan Alankomaat niin kuin kommentaattori sanoil! Mutta muutama kilometri ennen maalia tapahtui jotain outoa. Kaikki näyttivät kuin seisovan paikallaan! Ikään kuin ryhmän jäsenet miettisivät mitä tehdä. Mutta muutama sata metriä ennen maalia alkoi loppuitstelu. Tuloksena edellä mainitut sijoitukset.

Kuudelta illalla alankomaalaiset kerääntyivät yökerho Puikkarin parvekkeelle jossa pidettiin palkintojenjakoo. Yoeri Takken piti puheen. Tämän jälkeen tunnelma

vertelde in de lift van het hotel dat zijn voeten na afloop groen zagen. Sisu, daar heeft hij op geschaatst, en hij was niet enige. Tijdens de tocht was een grote rol weggelegd voor Piet Hettinga. Door de Finse commentator aangeduid als een boer uit Nederland. (Hij bleek na afloop een loodgieter te zijn). Hettinga liep weg van de kopgroep na ongeveer 100 km, maar werd later teruggepakt. Toen brak tot overmaat van ramp een schaats en moest hij naar het hotel om een nieuwe te halen. Toch ging hij door en eindigde hij op een niet onverdienstelijke plaats. In Finland noemt men dit de geest van Lasse Viren. Wij Nederlanders vinden dat een

grote eer. Op het eind bleef het eerder genoemde groepje van vier over. Savo tegen Nederland volgens de commentator!! Maar enkele kilometers voor de finish gebeurde iets geeks. Men stond praktisch stil! Alsof het groepje zat te bedenken wat ze nu eens zouden doen. Maar een paar honderd meter voor de finish werd er toch geknokt. Met bovengenoemd resultaat.

's Avonds vanaf een uur of zes verzamelden de Nederlanders zich op het balkon van de Nachtclub Puikkari alwaar de prijsuitreiking plaats zou vinden. Yoeri Takken hield een speech. En daarna werd het echt gezellig. Nederland-

ders uit Kuopio, Nederlanders uit de rest van Finland, en de schaatsers uit Nederland hadden gezellige avond tezamen. De schaatsers waren vol lof over het initiatief en we hopen hun sponsor over te halen dit volgend jaar nog eens te organiseren. Het heeft alle Nederlanders weer een beetje bij elkaar gebracht en de banden tussen Nederlanders in Kuopio versterkt. In die zin was het dus een groot succes. We hopen daarom dat u er volgend jaar ook bij bent.

Jos Helmich

Nederlandse Vereniging in Finland
www.nederlandsevereniging.fi/

muuttui oikein mukavaksi. Kuopion alankomaalaiset, alankomaalaiset muualta Suomesta ja luistelijat Alankomaista vittivät iltaa yhdessä. Luistelijat olivat kiitollisia aloitteesta, ja me toivomme että onnistuimme vakuut-

tamaan heidän sponsorinsa, että tämä reissu kannattaa järjestää jälleen ensi vuonna. Tämä toi kaikki Suomen alankomaalaiset jälleen hetekksi yhteen ja samalla siteet Kuopion alankomaalaisten vahvistuivat. Siinä mielessä

tapaus oli suuri menestys. Toivomme siis, että myös sinä olet siellä ensi vuonna.

Jos Helmich
Nederlandse Vereniging in Finland
www.nederlandsevereniging.fi/
Käännös: Päivi Sonninen

FINSE SPOORWEGEN BESTAAN 150 JAAR!

De Finse spoorwegen en het jubileumjaar 2012

Op 17 maart 1862 werd de eerste spoorlijn in Finland geopend van Helsinki naar Hämeenlinna en er zal dit jaar op verschillende manieren aandacht worden besteed aan dit 150-jarig jubileum.

Onder andere werden op 5 maart een aantal speciale herdenkingspostzegels uitgegeven (Foto 1). Verder bood op 15 maart de VR-Yhtymä Oy, zoals de Finse spoorwegen tegenwoordig officieel heten, de

reizigers op de stations gratis ‘kakkukahvi’ aan, en werd in het station van Helsinki het startsein gegeven voor een grote fototentoonstelling, die zal duren tot oktober. Dat voor deze laatste twee activiteiten

SUOMEN RAUTATIET 150 VUOTTA!

Suomen rautatiet ja juhlavuosi 2012

Suomen ensimmäinen ratayhteys Helsingistä Hämeenlinnaan avattiin 17.3.1862. Tätä 150-vuotisjuhlavuotta juhlitaan eri tavoin.

Esimerkiksi 5.3. julkaistiin juhlavuoden postimerkit (kuva 1). Lisäksi VR-Yhtymä Oy tarjosi 15.3. (koska 17.3. sattui lauantaille) matkustajille rautatieasemilla ilmaiset kakkukahvit ja Helsingin rautatieasemalla avattiin suuri valokuvanäyttely, joka jatkuu

lokakuuhun asti. Kuvassa 2 on Helsingin päärautatieasemalle juhlavuoden kunniaksi ripustettu suuri juliste.

Mutta myös matkustajat näkevät juhlavuoden selvästi. Uudet junat saavat uuden värin: vihreää valkoisella (kuva 3) entisen valko-punai-

1. Postzegels op 5 maart 2012 uitgegeven ter gelegenheid van het 150 jarig jubileum van de Finse spoorwegen. | 1. 5.3.2012 Suomen rautateiden 150-vuotisjuhlavuoden kunniaksi julkaistut postimerkit.

2. Plakaat ter gelegenheid van het 150 jarig jubileum van de Finse spoorwegen in het centraal station van Helsinki. | 2. Helsingin päärautatieasemalla 150-vuotisjuhlavuoden kunniaksi oleva juliste.

sen sijasta (kuva 4). Tällaisesta värienvaihdosta juhlavuonna on tullut Suomessa perinne. Valko-punaiset junat otettiin käyttöön 25 vuotta sitten, vuonna 1987, 125-vuotisjuhluvuoden kunniaksi. Sitä ennen, 100-vuotisjuhan jälkeen (v. 1962), junat olivat sini-harmaita. Ennen vuotta 1962 junat olivat ruskeita.

Vain uudet vaunut ja täysin kunnostetut vaunut saavat uuden värin. Toistaiseksi siis radoilla näkyy vielä paljon valko-punaisia ja jopa muutamia sini-harmaita junia.

Myös rautatiehenkilökunnan vaatetus vaihtuu. Tästä vuodesta alkaen konduktöörit käyttävät vihreällä ja

harmaalla raidoitettua paitaa ja harmaata pukua, jonka hihoissa on kapea vihreä raita.

Elokuvun 11. ja 12. päivänä järjestetään myös juhlatapahduma. Rataosuudella Karjaan-Hyvinkää, jota käytetään nykyään vain tavaraliikenteessä, kulkee tuolloin vanhoja junia (sekä veturit että vaunut ovat vanhoja). Matkustajat voivat astua junaan Karjaalla, Lohjalta ja Hyvinkäällä.

Taustatietoa

Vuoteen 1922 Suomen rautateiden nimi oli virallisesti Suomen Valtion Rautatiet ja vuodesta 1922 vuoteen 1995 pelkästään Valtion Rautatiet. Vuonna 1995 yhtiö yksityis-

tettiin ja nimeen lisättiin Yhtymä Oy.

Helsingin ja Hämeenlinnan välinen rataosuus oli alun perin 108 km pitkä, mutta sitä on myöhemmin lyhennetty niin, että sen pituus on nykyään 96 km. Rakentaminen aloitettiin vuonna 1857 ja rakennusalioite tuli merkitseväältä osin tsasari Aleksanteri II:lta. Suomi oli tuolloin itsenäinen suuriruhtinaskunta ja tärkeät päätökset voitiin tehdä vain Pietarissa.

Suomessa oliin tuolloin eri mieltä siitä, oliko ratayhteyks Helsingin ja Hämeenlinnan välillä tärkein. Junayhteydellä Helsingin ja Pietarin välillä oli myös kannattajia, joiden >

gekozen was voor 15 maart, in plaats van 17 maart, heeft er mee te maken dat 17 maart dit jaar op een zaterdag valt. In het centraal station van Helsinki hangt ter gelegenheid van het 150 jarig jubileum een groot plakkaat (Foto 2).

Maar het jubileum is ook op een heel duidelijke manier zichtbaar gemaakt voor de passagiers. De nieuwe treinen krijgen een andere kleur, wit met groen (Foto 3) in plaats van wit met rood (Foto 4). Zo een kleurwisseling ter gelegenheid van een jubileum is een traditie geworden in Finland. De wit met rode treinen verschenen 25 jaar geleden, in 1987, ter gelegenheid van het 125 jarig jubileum. Voor die tijd, vol-

gend op het 100 jarig jubileum in 1962, waren de treinen blauw en grijs van kleur. Voord 1962 waren de treinen bruin.

Alleen nieuwe wagons en wagons die volledig zijn gerestaureerd krijgen de nieuwe kleuren. Er zullen dus voorlopig nog veel rood-witte treinstellen in bedrijf blijven en zelfs rijden er nog een beperkt aantal grijs-blauwe treinen rond.

Ook de kleding van het treinpersoneel is aangepast en vanaf dit jaar dragen de conducteurs en conductrices een groen/grijs gestreept overhemd en een grijs pak met op de mouwen een smalle groene band.

Op 11 en 12 augustus zal er nog een feestelijke gebeurte-

nis zijn. Op het traject Karja - Hyvinkää, dat tegenwoordig alleen gebruikt wordt voor goederenvervoer, zullen op die twee dagen treinen rijden die zijn samengesteld uit oude locomotieven en oude wagons. Passagiers kunnen een ritje met deze oude treinen maken en er kan ingestapt worden in Karja, Lohja en Hyvinkää.

Achtergrondinformatie

Tot 1922 was de naam van de Finse spoorwegen officieel *Suomen Valtion Rautatiet* (Finse staatsspoorwegen) en van 1922 tot 1995 alleen *Valtion Rautatiet*. In 1995 werd de maatschappij geprivatiseerd en is aan de naam toegevoegd *Yhtymä Oy* (wat vertaald kan

3. Trein met de nieuwe groen-witte kleuren. |
3. Juna uusilla vihreä-valkoisilla väreillä.

mukaan tämä vahvistaisi Suomen ja Venäjän siteitä. Lopulta annettiin kuitenkin etusija Hämeenlinnan radalle, suomalaisien kansallismielisten, kuten Johan Vilhelm Snellmanin tyytyväisyydeksi.

Junayhteys Helsingistä Pietariin valmistui vuonna 1870 Suomen Valtion Rautateiden toimesta, josta tuolloin tuli myös tämän rataosuuden omistaja. Ennen Venäjän valtakumousta Venäjän kaikki

4. Trein met de oude rood-witte kleuren. |
4. Juna vanholla puna-valkeilla väreillä.

rautatiet olivat yksityisten omistuksessa. Suomen rautateitä ei pidetty Venäjällä valtion organisaationa johtuen Suomen erityissemasta suuriruhtinaskuntana. Pietarissa ei rakennettu siltaa Nevan yli,

worden als 'consortium bv').

De spoorlijn van Helsinki naar Hämeenlinna was oorspronkelijk 108 km lang en is later ingekort tot 96 km.. Er was met de bouw begonnen in 1857 en het initiatief voor deze onderneming kwam voor een belangrijk deel van tsaar Alexander II. Finland was indertijd een autonoom groot-hertogdom onder de Russische tsaar en belangrijke besluiten konden alleen in Sint-Petersburg worden genomen.

Er werd in Finland in die tijd nog wel verschillend over gedacht of een traject tussen Helsinki en Hämeenlinna de eerste prioriteit had. Een treinverbinding tussen Helsinki en Sint-Petersburg had

ook veel voorstanders, waarbij de gedachtegang was dat dit de band tussen Finland en Rusland verder zou versterken. Uiteindelijk werd toch de voorkeur gegeven aan de lijn naar Hämeenlinna, wat goed viel bij Finse nationalisten, zoals Johan Vilhelm Snellman.

De treinverbinding tussen Helsinki en Sint-Petersburg is in 1870 tot stand gebracht door de Finse staatsspoorwegen, die toentertijd ook de eigenaar werden van deze lijn. In de periode voor de Russische revolutie waren alle spoorlijnen in Rusland eigendom van privé ondernemingen. De Finse spoorwegen werden in Rusland niet als een staatsorganisatie gezien, wat

te maken had met de bijzondere positie van Finland als autonoom groothertogdom. Een bijkomstigheid was wel dat in Sint-Petersburg geen brug werd gebouwd over de Neva, waardoor de lijn niet verbonden kon worden met andere Russische spoorlijnen. De Finnen wilden het kennelijk voor hun Russische buren niet al te makkelijk maken om de trein voor eventuele legertransporten te gebruiken. Pas in 1913 is een spoorbrug over de Neva gebouwd.

In Finland werd voor de spoorlijnen de zelfde breedte tussen de rails aangehouden als in Rusland sinds 1851 het geval was, toen de belangrijke spoorlijn tussen Sint-

minkä johdosta rataosuutta ei voitu yhdistää muihin Venäjän rautateihin. Suomalaiset eivät ilmeisesti halunneet venäläisten naapureidensa käyttävän junaa mahdollisiin armeijan kuljetuksiin. Rataosuus Nevan yli rakennettiin vasta vuonna 1913.

Suomessa raideleveys pidettiin samana kuin Venäjän raideleveys oli ollut vuodesta 1851 alkaen, kun Pietarin ja Moskovan välinen rata avattiin. Tämä leveys, 1524 mm, eroaa Länsi-Euroopan (poikkeuksena Espanja, Portugali ja Irlanti) raideleveydestä (1435 mm).

1960-luvulla tuolloinen Neuvostoliitto siirtyi 1520 mm:n raideleveyteen, kun taas Suomi on pitänyt kiinni

alkuperäisestä leveydestä. Mutta tämä 4 mm:n leveysero ei ole ongelma Suomen ja Venäjän välisessä junaliikenteessä. Niin suomalaiset kuin venäläiset junat voivat käyttää molempia raideleveyksiä.

Yksityisrautatiet

Kun ensimmäisiä suomalaisia ratoja hallitti ja rahoitti valtio, Hangon ja Hyvinkään välisen radan rakentaminen 1872-1873 toi tähän muutoksen. Tämä 153 km pitkä rata, joka kulki Karjaan ja Lohjan kautta, rahoitettiin yksityisvaroin. Radan tarkoituksesta oli alkuaan Hangon sataman tavaraliikenne. Mutta jo vuonna 1875 projektia rahoittanut yritys teki vararikon ja Suomen Valtion Rautateistä tuli

rataosuuden omistaja.

Nykyään rataa Karjaan ja Hangon välillä käytetään myös henkilöliikenteeseen ja koko rata, siis myös Karjalalta Hyvinkäälle menevä rata, on yhä edelleen tärkeä tavaraliikenteessä. Kyseessä on etenkin rautatuoitteiden kuljetus Raahesta Hyvinkään kautta Lappohjan satamaan Hangossa ja puun kuljetus Lohjan paperi- ja selluloosatehtaalle.

1800-luvun lopussa Suomessa syntyi keskustelua siitä, pitikö valtion rakentaa kaikki rautatiet vai oliko tilaa yksityisille aloitteille, kuten muissa maissa. Lopulta päätettiin, että pääradat pysyisivät valtion omistuksessa, mutta yksityiset järjestöt voisivat omistaa toissijaisia ratoja.

Petersburg en Moskou werd geopend. Deze breedte, 1524 mm, verschilt van de afstand tussen de rails (1435 mm) die uiteindelijk in West-Europa (met uitzondering van Spanje, Portugal en Ierland), de standaard is geworden.

In de zestiger jaren van de vorige eeuw is de toenmalige Sovjet-Unie overgegaan naar een afstand van 1520 mm, terwijl Finland bleef vasthouden aan de oorspronkelijke maat, die dus 4 mm breder is. Maar dit kleine verschil in breedte vormt geen probleem voor het treinverkeer tussen Finland en Rusland. Zowel de Finse als de Russische treinen kunnen van beide railbreedtes gebruik maken.

Prívé spoorlijnen

Nadat de eerste Finse spoorlijnen door de staat werden beheerd en gefinancierd, kwam hier verandering in bij de aanleg van de lijn tussen Hanko en Hyvinkää, in de periode 1872-1873. Deze 153 km lange lijn, die via Karjaa en Lohja liep, werd met privégeld gefinancierd. De opzet voor de aanleg van deze lijn was in eerste aanzet het vervoer van goederen van en naar de haven van Hanko. Maar al in 1875 ging de onderneming die dit project had gefinancierd failliet en de Finse staatsspoorwegen zijn vervolgens ook eigenaar geworden van deze spoorlijn.

Tegenwoordig wordt het deel van de lijn tussen Karjaa

en Hanko ook voor passagiers-treinen gebruikt en is de hele lijn, dus inclusief het deel van Karjaa naar Hyvinkää nog steeds belangrijk voor het goederentransport. Het gaat hierbij vooral om het vervoer van ijzerproducten vanuit Raahen via Hyvinkää naar de Lappohja-haven bij Hanko en het transport van hout naar de papier- en cellulosefabriek in Lohja.

Aan het eind van de negentiende eeuw brak er een discussie los in Finland of al de spoorlijnen door de staat moesten worden aangelegd, of dat er toch ook plaats was voor particulier initiatief, zoals het geval was in andere landen. Uiteindelijk werd besloten dat de hoofdlijken

Tämän jälkeen rakennettiin 13 kapearaiteista (yleensä 600 ja 750 mm) yksityisrataa ja 7 normaalilevyistä yksityisrataa (Hangon ja Hyvinkään välinen rata ei ollut tuolloin enää yksityisrata eikä sitä ole huomioitu näissä luvuissa). Ajan oloon suurin osa näistä radoista on lakkautettu ja normaalilevyisten ratojen osalta on siirretty valtion omistukseen.

Vuonna 1913 yksityisradat olivat pisimmillään, 349 km. Valtion omistamien ratojen yhteispituus oli 3561 km. Kapearaiteiset radat eivät olleet yhteydessä toisiinsa muutamalla poikkeusta lukuun ottamatta ja ne rakennettiin pääasiassa tehtaiden ja normaaliratojen välille. Yksi pisimistä oli Loviisan ja Lahden välinen rata

vuosien 1900 ja 1960 välillä. Radan pituus oli 80 km.

Kahta muuta kapearaiteista rataa käytetään nykyään vain matkailumielessä. Minkiön ja Jokioisten 23 km pitkää rataa jatkettiin 8 km kaupallisen käytön jälkeen vuonna 1974 Minkiöstä Humppilaan. Toinen museorata on alun perin 8 km pitkä rata Kovjoella, Kokkolan lähellä. Vuodesta 1916 vuoteen 1956 täitä rataa käytettiin matkustajaliikenteeseen ja vuodesta 1956 vuoteen 1982 vain tavaraliikenteeseen.

Vuonna 1913 olemassa olleista seitsemästä leveäraiteisesta yksityisradasta nykyään vain 6 km pitkä Karhula-rata Kotkassa on enää yksityisomistuksessa. Tämä rata rakennettiin alun perin

vuonna 1900 kapearaiteiseksi, mutta muutettiin leveäraiteiseksi vuonna 1927. Rataa käytetään vain Kotkan sataman tavaraliikenteessä.

Muista leveäraiteisista yksityisradoista on etenkin Rauman rata tärkeä. Tämä yli 50 km pitkä rata oli vuodesta 1897 vuoteen 1950 Rauman kaupungin omistuksessa ja erittäin tärkeä sataman kehityksessä. Kuvassa 5 on viime vuosisadan alun juliste, jossa mainostetaan Rauman sataman rautatieyhteyttä. Vuonna 1950 rata siirtyi Valtion Rautateiden omistukseen.

Valtion ratojen laajennus
Suomen itsenäisyyden alkuvälistä Suomen rataverkkoa oli laajennettu runsaasti mm.

een staatsaangelegenheid zouden blijven, maar dat privé-organisaties eigenaar konden worden van secundaire lijnen. Vervolgens werden 13 privélijnen met smalle railsbreedte (meestal 600 en 750 mm) en 7 privélijnen met brede railsbreedte (de afstand tussen de rails hetzelfde als bij de staatspoorlijnen) aangelegd (de lijn van Hanko naar Hyvinkää was in die tijd geen privélijn meer en is hier niet bij gerekend). In de loop van de tijd zijn de meeste van deze lijnen opgeheven en voor wat betreft de breedspoorlijnen overgedragen aan de staatsspoorwegen.

In 1913 hadden de privélijnen hun maximale lengte,

349 km, terwijl de staatslijnen toenertijd een lengte hadden van 3561 km. De smalspoorlijnen stonden niet met elkaar in verbinding, op een enkele uitzondering na, en werden hoofdzakelijk aangelegd tussen fabrieken en reguliere lijnen. Een van de langste was de lijn tussen Loviisa en Lahti, die dienst deed van 1900 tot 1960. De lengte was 80 km.

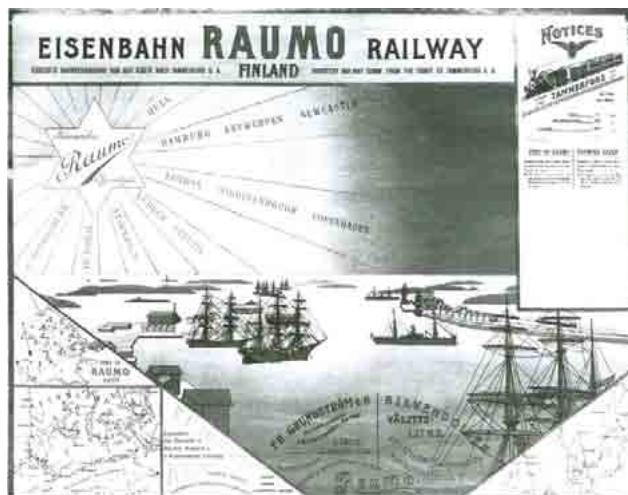
Twee andere smalspoorlijnen zijn nu alleen nog in gebruik als toeristische attractie. In de eerste plaats is dit de 23 km lange lijn tussen Minkiö en Jokioinen, die na de sluiting voor commercieel gebruik in 1974 zelfs met 8 km is verlengd van Minkiö naar Humpila. De tweede lijn die

een 'Museum spoorweg' is geworden, is de oorspronkelijk 8 km lange lijn bij Kovjoki, niet zo ver van Kokkola bij de Finse westkust. Van 1916 tot 1956 is deze lijn gebruikt voor het vervoer van passagiers en van 1956 tot 1982, het jaar dat de lijn werd gesloten voor commercieel gebruik, alleen voor goederenvervoer.

Van de zeven breedspoorprivélijnen die er nog in 1913 waren, is tegenwoordig alleen de 6 km lange Karhula-lijn in Kotka nog eigendom van een private onderneming. Deze lijn was oorspronkelijk in 1900 gebouwd met smalle rails, maar is in 1927 veranderd in een lijn met brede rails. De Karhula-lijn, tegen-

radoilla Turkuun, Tampereelle, Vaasaan, Ouluun, Jyväskylään, Kotkaan ja Rovaniemelle. Mukana oli myös Karjalan rata Viipurista Sortavalan kautta Joensuuhun. Nykyään tästä radasta 60 km on Suomen puolella.

Itsenäisyden jälkeen pääpaino on ollut itä-länsiradoilla. Nykyään neljästä paikasta on yhteys Venäjän rautatieverkkoon, mutta vain rataa Viipurin kautta käytetään henkilöjunille. Nykyään Suomen koko rataverkon pituus on 5919 km, josta noin puolet on sähköistetty. Kuvassa 6 esitetään Suomen rataverkon kartta. Vertauksena: Alankomaiden rataverkon pituus on 2808 km, josta kolme neljäsosaa on sähköistetty.

5. Affiche uit het begin van de vorige eeuw waarop reclame wordt gemaakt voor de treinverbinding met de haven van Rauma. | 5. Viime vuosisadan alun juliste, jossa mainostetaan Rauman sataman junayhteyttä.

Torniossa voidaan siirtyä Ruotsin rataverkkoon.

Tämä yhteys rakennettiin vuonna 1919, kun Tornion ja

>

>

woordig dus de enige privé spoorlijn in Finland, wordt alleen gebruikt voor goede- rentransport van en naar de haven van Kotka.

Van de andere breedspoor privélijnen heeft vooral de Rauma-spoorlijn een belangrijke plaats ingenomen. Deze meer dan 50 km lange lijn is van 1897 tot 1950 eigendom geweest van de stad Rauma en is erg belangrijk geweest voor de ontwikkeling van de haven. Op een affiche uit het begin van de vorige eeuw werd er reclame voor gemaakt dat er een treinverbinding was met de haven van Rauma (Foto 5). In 1950 werd deze lijn opgenomen in het netwerk van de Finse staatsspoorwegen.

Uitbreiding van de staats spoorlijnen

Tot aan de Finse onafhankelijkheid is het Finse spoorwegnet flink uitgebreid met onder andere lijnen naar Turku, Tampere, Vaasa, Oulu, Jyväskylä, Kotka en Rovaniemi. Hierbij was ook de Karelische lijn van Viipuri, via Sortavala (Serdopol) naar Joensuu, die tegenwoordig, behalve de laatste 60 kilometer, in Rusland ligt.

Na de onafhankelijkheid is vooral de nadruk gelegd op de aanleg van een aantal oost-west lijnen. Tegenwoordig is er op vier plaatsen een verbinding met het Russische spoorwegnet, maar alleen de lijn via Viipuri wordt gebruikt door passagierstreinen. Tegen-

woordig is de totale lengte van het Finse spoorwegennet 5919 km, waarvan ongeveer de helft is geëlektrificeerd (Foto 6). Ter vergelijking: de lengte van het Nederlandse spoorwegennet is 2808 km, waarvan ongeveer drie kwart is geëlektrificeerd.

In Tornio, aan de noordkant van de Botnische Golf, kan worden overgestapt op het spoorwegnet in Zweden. Deze verbinding kwam tot stand in 1919 toen een brug werd gebouwd over de Tornionjoki tussen Tornio en Haaparanta. Omdat in Zweden de breedte van de rails overeenkomt met de breedte van de rails in West-Europa, moeten de reizigers hier dus wel van treinstel wisselen.

6. Kaart van het Finse spoorwegennet. | 6. Suomen rataverkon kartta.

Haaparannan väliin raken- nettiin silta Tornionjoen yli.

Koska Ruotsin raideleveys on sama kuin Länsi-Euroopassa, matkustajien on vaihdettava täällä junaa.

Äskettäin (vuonna 2006) avattiin rata Keravalta Lahteen. Radan ansiosta näiden kahden paikan etäisyys rautateitse toisistaan lyheni 26 km:llä, koska koukkaus Riihimäelle oikaistiin. Tästä seuraa myös tärkeä voitto ajassa Pietarin junaliikenteelle.

Pendolino ja Allegro

Vuosien 2000 ja 2006 välillä Suomessa otettiin käyttöön nykykaiset Pendolino-junat (kuva 7). Näitä junia, jotka saavuttavat 220 km tuntinopeuden, käytetään Suomessa pitkillä rataosuksilla. Tämän tyypin suurnopeusjunat, jotka

kehittiin Italiassa ja jotka pystyvät kulkemaan normaaliraitilla, on tasapainotettu erityisellä mekanismilla.

Tämän ansiosta matkustajista näyttää ikään kuin junaa liukuisi eteenpäin eikä mutkissa tai jarrutettaessa paljon huumaa ulkoisia voimia.

Helsingin ja Pietarin välillä on liikennöinyt jo parin vuoden ajan neljä kertaa päivässä (kahdesti Helsingistä ja kahdesti Pietarista) supernopea Allegro-juna (kuva 8). Matkustusaika näiden kahden kaupungin välillä on lyhentynyt kolmeen ja puoleen tuntiin. Tämä nykyikäinen suurnopeusjuna, joka myös valmistetaan Italiassa, voi saavuttaa yli 300 km tuntinopeuden.

Een recent aangelegde spoorlijn (geopend in 2006) loopt van Kerava naar Lahti. Hierdoor is de afstand tussen deze twee plaatsen met 26 km ingekort doordat de bocht via Riihimäki wordt afgesneden. Dit heeft ook een belangrijke tijdswinst tot gevolg voor het treinverkeer naar Sint-Petersburg.

Pendolino en Allegro

Tussen 2000 en 2006 zijn in Finland moderne treinstellen ingevoerd van het type Pendolino (Foto 7). Deze treinen, die een snelheid halen van 220 km per uur, worden in Finland gebruikt als sneltreinen voor lange afstanden. Dit type hogesnelheidstrein, dat in Italië is ontwikkeld, en over

7. Pendolino hogesnelheidstrein. | 7. Pendolino suurnopeusjuna.

gewone rails kan rijden, is door middel van een specifiek mechanisme gestabiliseerd. Hierdoor lijkt het er voor de passagiers op dat de trein als

het ware vooruit glijd en is er weinig te merken van externe krachten bij het rijden door bochten of bij het afremmen.

Sinds een paar jaar rijden

>

Matti Bergströmin haastatelu

Tapasimme 7. maaliskuuta Matti Bergströmin, Hyvinkäään rautatiemuseon johtajan. Matti (kuva 9) kertoi meille museoska ja Suomen rautateistä.

Suomen rautatiemuseo (kuva 10) on perustettu vuonna 1898 ja se oli ensin osa Helsingin keskusrautatieasemaa. Vuonna 1974 museo muutti Hyvinkää entiselle asemalle ja Hanko-Hyvinkää-radan varastoalueelle. Tällä alueella on runsaasti tilaa ja siellä on näytteillä paljon vanhoja junia.

Yksi museon erikoisnähtävyysistä on Venäjän keisarin kolme vaunu, jotka rakennettiin vuonna 1870 Suomen-vierailua varten. Nämä vaunut

8. Allegro, de supersnelle hogesnelheidstrein. Dit type treinen rijdt tussen Helsinki en Sint-Petersburg. | 8. Allegro, supernopea suurnopeusjuna. Tämän tyypin junat kulkevat Helsingin ja Pietarin välillä.

ovat ainot enää olemassa olevat keisarin vaunut. Alun perin tsaarin junassa oli kuusi vaunu, mutta vain keisarin

vaunu, keisarinnan vaunu ja vaunu, jota käytettiin salonkinna, ovat säilyneet.

Museossa on myös 14 höyry- >

9. Matti Bergström, de directeur van het Finse spoorwegmuseum in Hyvinkää.
| 9. Matti Bergström, Suomen rautatiemuseon johtaja Hyvinkäällä.

er tussen Helsinki en Sint-Petersburg ook vier maal per dag (twee maal vanuit

Helsinki en tweemaal vanuit Sint-Petersburg) supersnelle Allegro treinen (Foto 8). De

10. Ingang van het Finse spoorwegmuseum in Hyvinkää. | 10. Suomen rautatiemuseon sisäänpääsyti Hyvinkäällä.

tijdsduur van een reis tussen deze twee steden is hiermee ingekort tot drieënhalve uur. Deze moderne hogesnelheidstreinen, die ook in Italië worden gebouwd, kunnen een snelheid halen van meer dan 300 km per uur.

Interview met Matti Bergström

Op 7 maart hadden we een ontmoeting met Matti Bergström, de directeur van het spoorwegmuseum in Hyvinkää. Matti heeft ons het een en ander verteld over het museum en de Finse spoorwegen (Foto 9).

Het Finse spoorwegmuseum (Foto 10) is in 1898 opgericht en heeft eerst deel

11. Een van de posters van de Finse spoorwegen die zijn tentoongesteld in het Finse spoorwegmuseum in Hyvinkää. | 11. Yksi Suomen rautatiemuseossa esillä olevista Suomen rautateiden julisteista.

uitgemaakt van het centraal station van Helsinki. In 1974 is het museum verplaatst naar Hyvinkää naar het voormalige station en opslagterrein van de Hanko-Hyvinkää-lijn. Op dit terrein is veel ruimte en er staan veel oude treinstellen tentoongesteld.

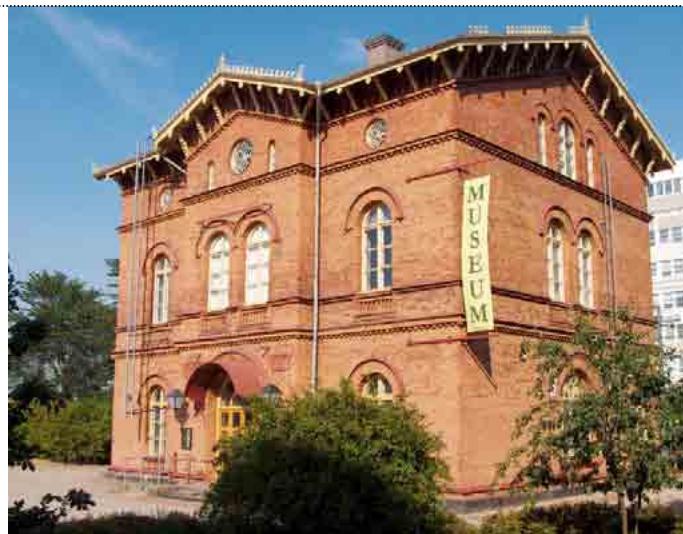
Een bijzondere bezienswaardigheid in het museum zijn drie wagons van de Russische tsaar, die in 1870 waren gebouwd voor een bezoek aan Finland. Het is het enige treinstel van de tsaar dat nog bestaat. Oorspronkelijk bestond het uit zes wagons, maar alleen de wagon van de tsaar, de wagon van de tsarina en een wagon die als salon werd gebruikt, zijn gespaard gebleven.

In het museum zijn ook 14 stoomlocomotieven tentoongesteld. De oudste hiervan is in Engeland gebouwd in 1868. Verder is er in het museum een groot fotoarchief met meer dan 150.000 foto's en een bibliotheek met meer dan 10.000 boeken. Veel posters over de Finse spoorwegen zijn er ook te bewonderen (Fig. 11).

Van de oudste drie stenen stations op het traject Helsinki-Hämeenlinna, is alleen nog het station in Tikkurila over, dat tegenwoordig een museum is (Foto 12). Dit station, dat door Carl Albert Edelfelt (de vader van de bekende schilder) is ontworpen, werd in 1863 geopend. De twee andere stenen

veturia. Vanhin on rakennettu Englannissa vuonna 1868. Lisäksi museossa on suuri valokuva-arkisto, jossa on yli 150.000 valokuvaa ja kirjasto, jossa on yli 10.000 kirja. Museossa voi ihailla myös Suomen rautateiden julisteita, kuten esim. kuvan 11 juliste.

Kolmesta vanhimasta tiilirakenteisesta asemasta rataosuudella Helsinki-Hämeenlinna on jäljellä vain Tikkurilan asema, joka on nykyään museo (kuva 12). Tämä asema, jonka suunnitteli Carl Albert Edelfelt (tunnetun taidemaalarin, Albert Edelfeltin, isä), avattiin vuonna 1863. Kaksi muuta tiiliklistä rakennettua asemaa olivat Helsingissä ja Hämeenlinnassa. Carl Albert Edelfelt oli Suomen rautateiden palveluksessa.

12. Het in 1863 geopende station in Tikkurila dat tegenwoordig een museum is. | 12. Tikkurilan vuonna 1863 avattu asema on nykyään museo.

Näitä kolmea tiilirakenteista asemaa lukuun ottamatta Helsinki-Hämeenlinna -ra-

dalla muut vanhat asemat on Suomessa rakennettu puusta. Näitä asemia, jotka rakennet-

>

>

stations stonden in Helsinki en Hämeenlinna. Carl Albert Edelfelt was in dienst van de Finse spoorwegen.

Behalve de drie stenen stations op de lijn Helsinki-Hämeenlinna, zijn de andere oude stations in Finland van hout gemaakt. Van deze stations, die gebouwd zijn vóór omstreeks 1930, bestaat er nog een groot aantal. Een voorbeeld is het station in Kirkkonummi (Foto 13).

Matti Bergström vertelde ons ook, en dat gold al voor de Sovjet-tijd, dat er nog steeds veel goederen, die bestemd zijn voor Rusland en door schepen via de Finse Golf worden aangevoerd, in Finse havens worden uitgeladen. Het transport naar Rusland gaat dan verder per trein. De reden hiervoor is dat de opslag in Rusland onveilig is en er veel spullen verdwijnen. Veel handelaars geven daarom

de voorkeur aan doorvoer via Finse havens.

Arnold Pieterse en Fred Snikkers

Literatuur

- Alameri, Mikko (1979). Suomen Rautatiet. Verlag Josef Otto Slezak, Wenen. 192 p.
Bergström, Matti en Kilpiö, Olavi (toimittajat) (2008). Leveät kiskot. Suomen Rautatiemuseo, Hyvinkää. 431 p.
Rautatietilasto (2011). Liikenneviraston tilastoja 5/2011. Helsinki. 52 p.

13. Het oude station van Kirkkonummi dat nog steeds als station wordt gebruikt. | 13. Kirkkonummen vanha asema, joka edelleen toimii asemana.

tiin 1930 luvun tienoilla, on vielä runsaasti jäljellä. Yksi esimerkki on Kirkkonummen asema (kuva 13).

Matti Bergström kertoi myös, että jo Neuvostoliiton aikakaudella useat Venäjälle menevät rahdit, jotka tuotiin laivalla Suomenlahden kautta, purettiin Suomen satamissa.

Kuljetus Venäjälle jatkuu saatamista junalla. Syynä tähän on, että varastointi Venäjällä ei ole turvallista ja paljon tavaraa häviää. Monet kauppiaat suosivat siksi kuljetusta suomalaissamatista.

Arnold Pieterse ja Fred Snikkers
(Käännös: Auli Snikkers)

Lähteet

- Alameri, Mikko (1979). Suomen Rautatiet. Verlag Josef Otto Slezak, Wenen. 192 s.
Bergström, Matti ja Kilpiö, Olavi (toimittajat) (2008). Leveät kiskot. Suomen Rautatiemuseo, Hyvinkää. 431 s.
Rautatietilasto (2011). Liikenneviraston tilastoja 5/2011. Helsinki. 52 s.

finntra waalwijk b.v.

AUTOTRANSPORT KULJETUKSET

**VOOR PARTICULIEREN
EN BEDRIJVEN YKSITYISILLE
JA YRITYKSILLE**

koel en vries	kylmä ja pakaste
verwarmd	lämpö
stuks- en pallets	paketit ja paletit
verhuizingen	muutot

NEDERLAND - FINLAND FINLAND - NEDERLAND

afhalen en bestellen in de gehele BENELUX	noudot ja toimitukset BENELUX-maissa
--	---

elke week groupagedienst af Waalwijk	joka viikko kappaletavaralähtöjä Waalwijkistä
---	--

Keurweg 4, 5145NX Waalwijk – Postbus 450, 5140AL Waalwijk
Telefoon +31(0)416 – 561442, Fax +31(0)416 – 561440, e-mail info@finntra.nl

SOFTWARE uit finland

Al meer dan 16 jaar is JH-Systems importeur/distributeur van software uit Finland.
Hierbij een kort overzicht van onze belangrijkste producten.

F-SECURE

F-Secure levert onderhoudsvrije, gebruiksvriendelijke beveiligingsoplossingen tegen virussen en hackers. In combinatie met de snelste updateservices en de krachtigste persoonlijke firewall, worden inbraken voorkomen en zijn de computers of laptops die u thuis privé of zakelijk gebruikt altijd virusvrij.

snoobi
Online Business Intelligence

Zorg dat uw website een bijdrage levert aan het succes van uw bedrijf! Verlaag marketingkosten, haal potentiële verkoopcontacten binnen en verbeter uw online zichtbaarheid door het meten en analyseren van uw websiteverkeer. De Snoobi-webanalyse levert de benodigde feiten en adviezen ter ondersteuning van de besluitvorming op het gebied van marketing, verkoop en communicatie.

blancco

Met Blancco Harddisk Cleaner software bent u in staat om zowel bestanden als complete harddisks schoon te maken, waardoor het niet meer mogelijk is om de betreffende data terug te halen. Daardoor is het mogelijk om computers opnieuw in te zetten, zonder risico dat uw data in verkeerde handen komt.

Voor nadere info:

info@jh-systems.nl

WWW.JH-SYSTEMS.NL

JH SYSTEMS

Reactie op “Lenins bezoeken aan Finland”

Met belangstelling heb ik het artikel “Lenins bezoeken aan Finland” van Arnold Pieterse gelezen. Helaas wordt van een wezenlijk aspect betreffende met name de terugkeer van Lenin naar St. Petersburg geen melding gemaakt, namelijk de rol die Duitsland heeft gespeeld bij deze terugkeer en vervolgens bij de machtsovername door de bolsjewieken in St. Petersburg. Sebastian Haffner heeft er op gewezen dat de Duitsers in 1917 aan het oostfront behoefte hadden aan een afzonderlijke vrede, omdat een oorlogvoering op

twee fronten op den duur niet kon worden volgehouden. De regering Kerenskij was niet bereid te onderhandelen over een wapenstilstand. Toen de Duitse regering via de inlichtingendienst vernam dat een revolutionaire beweging in Rusland, de bolsjewieken, bereid was te onderhandelen, werd besloten de leider van deze beweging, Lenin, in de gelegenheid te stellen naar St. Petersburg te reizen, opdat hij daar de macht kon grijpen. De Duitsers waren, zoals Haffner betoogt, de “actieve wervende partij” die overigens alles

deed om te voorkomen dat dit bekend zou worden, terwijl anderzijds de bolsjewieken niet toegaven dat ook zij bereid waren een “duivelspact” met de vijand te sluiten. Als dit immers bekend zou worden, zou het betekend hebben, dat Lenin als Duits agent verdacht zou worden gemaakt. Voor het grote publiek zou hij dan een onaanvaardbare leider zijn geweest.

Lenin is, zoals Pieterse opmerkt, op 9 april 1917 met een groot gevolg door Duitsland naar Zweden gereisd en vervolgens via Finland naar Rusland gegaan. Hij meende dat nu de strijd tussen staten zou omslaan in een burgeroorlog en

Vastine artikkeliin ”Leninin Suomen-matkat”

Luin kiinnostuneena Arnولد Pietersen artikkelin Leninin Suomen-matkoista. Artikkelissa jää mainitsematta olennainen seikka, joka koskee erityisesti Lenin paluuta Pietariin, nimitäin Saksan osuus tähän paluuseen ja sitä seuraneeen bolševikkien vallankaappaukseen Pietarissa. Sebastian Haffner on viittannut siihen, että Saksalaiset olivat 1917 solmia erillisrauhan itärintamalla, koska sodankäynti kahdella rintamalla kävisi aikaa myöten kestämättömaksi. Kerenskin hallitus ei ollut valmis keskustelemaan aselevosta. Kun Saksan hallitus

sai tiedustelupalvelunsa kautta selville, että Venäjällä syntynyt bolševikkien val-lankumousliike olisi halukas ryhtymään neuvotteluihin, päättiin antaa tämän liikkeen johtajalle, Leninille, tilaisuus matkustaa Pietariin, jotta hän voisi ottaa vallan käsinsä. Saksalaiset olivat Haffnerin mukaan tässä yhteydessä ”aktiivinen suostuttelija”, joka kuitenkin pyrki kaikin keinoin pitämään tämän salassa. Toisaalta bolševikit eivät myöntäneet, että he olivat valmilla solmimaan ”paholaisen sopimuksen” vihollisen kanssa. Jos se olisi paljastunut,

Leniniä olisi väitetty Saksan agentiksi eikä kansa enää olisi hyväksynyt häntä johtajaksi.

Lenin matkusti, kuten Pieterse kirjoittaa, 9. huhtikuuta 1917 suuren seurueen kanssa Saksan läpi Ruotsiin ja sieltä edelleen Suomen kautta Venäjälle. Hän uskoi, että valtioiden välinen taistelu muuttuisi nyt sisällissodaksi ja proletariaatin maailmanvallankumoukseksi. Haffnerin mukaan Saksan osuus ei tässä yhteydessä ehkä ollut ratkaiseva, mutta kuitenkin välttämätön. Saksan hallitus antoi nimitäin rahoituksen, jonka turvin bolševikit saattoivat tehdä propagandaa ja jatkaa taistelua. Osittain tämän tuen ansiosta he onnistuivat

een proletarische wereldrevolutie. Het Duitse aandeel was hierin volgens Haffner wellicht niet beslissend, maar wel onmisbaar. De Duitse regering stelde immers de financiële middelen beschikbaar aan de bolsjewieken om propaganda te maken en de strijd voort te zetten. Zij slaagden erin mede dank zij deze hulp een soort neven-regering (het Smolny-instituut) te vestigen en hebben zich op 7 november 1917 onder leiding van Lenin van het gezag meester gemaakt.

Kerenskij is na een vergeefse poging om het gezag te heroveren halverwege november naar Engeland gevlogen.

Op Lenin is in deze periode druk uitgeoefend om de Finse onafhankelijkheid te erkennen. Hij toonde zich hiertoe bereid, maar kort na de onafhankelijkheidserkenning is in Finland een burgeroorlog tussen de roden en de witten uitgebroken, die na enige maanden in 1918 eindigde met een overwinning van de

witten onder leiding van Mannerheim. Mede om het ontstaan van een machtsvacuum te voorkomen zijn vervolgens aan de president van de nieuw ontstane republiek uitgebreide bevoegdheden met name op het gebied van de buitenlandse politiek toegekend. Men zou kunnen stellen dat dit indirect het resultaat is geweest van een ontwikkeling, waarin Lenin een rol van betekenis heeft gespeeld.

Hans van den Brandhof

perustamaan eräänlaisen sivuhallituksen (Smolnan instituutin) ja ottivat 7. marraskuuta 1917 Leninin johdolla vallan käsiinsä. Kerenski tekijänenistuneen yrityksen palata valtaan ja pakeni sen

jälkeen marraskuun puoliväliin Englantiin.

Leniniä painostettiin näihin aikoihin tunnustamaan Suomen itsenäisyys. Hän osoitti olevansa valmis tähän, mutta

Literatuur:

Sebastiaan Haffner, *Het duivelspact*, Haarlem 1988
Henrik Meinander, *Finlands historia*, Helsingfors 2010

pian itsenäisyyden tunnustamisen jälkeen Suomessa puhkesi punaisten ja valkoisten välille sisällissota, joka päättyi muutaman kuukauden kuluttua Mannerheimin johdattien valkoisten voittoon. Osaltaan myös valtatyhjiön estämiseksi nuoren tasavallan presidentti sai laajat valtaoikeudet etenkin ulkopoliitikkassa. Voitaisiin sanoa, että tämä on epäsuorasti tulosta kehityksestä, jossa Leninilla oli huomattava osuus.

Hans van den Brandhof
Käännös: Leena Määttänen

Lähteet:

Sebastiaan Haffner, *Het duivelspact*, Haarlem 1988
Henrik Meinander, *Finlands historia*, Helsingfors 2010

SCANDINAVIËDAGEN IN SCHOKLAND OPNIEUW SUCCESVOL

In het weekend van 21 en 22 april zijn in Schokland de Scandinaviëdagen gehouden. Circa 3800 bezoekers hebben kunnen kennismaken met producten en de culturen uit de noordelijke landen. De officiële opening heeft plaatsgevonden door de Finse Ambassadeur, Korhonen, die na een leuke speech de Finse vlag hees onder het zingen van het Finse volkslied door

een dameskoor, waarna hij een streekborreltje innam op het succes. Finland werd vertegenwoordigd door de Finse Zee-manskerk die met een grote stand allerlei Finse artikelen verkocht en bij de entree een barbecue had opgesteld, die mede door het koude weer zich in een grote belangstelling mocht verheugen. Voigt Travel stond er met een ty-

pisch Finse blokhut. Namens de Vereniging Nederland-Finland bemanden ondergetekende met zijn vrouw Pirkko op zaterdag en bestuurslid Arend Spaans op zondag samen met Talvi Drinks, een kraam bij de ingang om Finland te promoten en nieuwe leden te werven. Hier toe hadden wij interessant, actueel informatiemateriaal over Finland en wandelreizen in Lapland,

SKANDINAVIA-PÄIVÄT SCHOKLANDISSA JÄLLEEN MENESTYS

Viikonloppuna 21. ja 22. huhtikuuta vietettiin Schoklandissa Skandinavia-päivää. Noin 3800 kävijää saattoi silloin tutustua Pohjoismaisiin tuotteisiin ja kulttuureihin.

Viralliset avajaiset suoritti Suomen suurlähetttiläs Korhonen, joka hauskan puheensa jälkeen nosti Suomen lipun salkoon, naiskuoron laulaessa Maamme-laulun. Sitten

suurlähetttiläs nautti lasillisen paikallista snapsia tilaisuuden menestyksen kunniaksi. Suomea edusti Suomen Merimieskirkko, joka myi isossa myyntikojussaan runsaasti erilaisia suomalaisia tuotteita ja oli pystyttyä sisääntulon kohdalle grillin joka varsinakin kylmän sään vuoksi oli suosittu paikka. Voigt Travel oli paikalla, tyypillisessä suomalaisessa

hirsimökissä. Alankomaat-Suomi Yhdistystä edusti allekirjoittanut vain monsa Pirkon kera lauantaina ja hallituksen jäsen Arend Spaans sunnuntaina, yhdessä Talvi Drinks'in kanssa, myyntikojulla sisääntulon lähellä, Suomea tunnetuksi tekemässä sekä hankkimassa uusia jäseniä. Tätä varten meillä oli mielekiintoista materiaalia

wat gratis verstrekten werd. Veel enthousiaste reacties mochten we ontvangen en al snel kwamen de verhalen los over de mooie reizen die men had gemaakt of van plan was te maken. De brochures werden gretig meegenomen en vele vragen werden op ons afgevuurd om een beter beeld van Finland te krijgen. Al met al een paar leuke dagen en volop Finland Promotion in een typisch stukje Nederland en voor herhaling vatbaar.

Jacques Groenendijk

koskien Suomea sekä vael-lusretkiä Lapiissa, ja näitä esitteitä jaettiin ilmaiseksi kiinnostuneille. Saimme paljon innostunutta palautetta ja piankin saimme kuulla hauskoista jo tehdystä tai suunnitteilla olevista matkoista.

Ihmiset ottivat hyvin mie-lillään esitteitä mukaansa ja paljon kysymyksiä esitettiin meille Suomi-kuvan täydentä-miseksi.

Kaiken kaikkiaan pari oikein mukavaa päivää ja paljon Suomi-mainostamista tyypillisessä hollantilaisessa ympäristössä. Tällainen tapahtuma kannattaa järjestää uudelleenkin.

Jacques Groenendijk
käännös: Marjut Suvisaari

TIEN JAAR VLIEGEN

Op vrijdag 20 april was de feestelijke opening van de tiende tentoonstelling van de Nederlands-Finse kunstenaarsgroep PESÄ in het hart van Amsterdam.

De grote galerie Treehouse gaf de gelegenheid, drie verdiepingen waren gevuld met kunstwerken die in al hun verscheidenheid een feest van harmonie vormden, er was heerlijk eten, genoeg te drinken voor een grote groep belangstellende mensen en weer was een Finse ambas-

sadeur zo vriendelijk om een welkomstwoord te spreken. PESÄ heeft mooie kansen gekregen om het werk en de ontwikkeling te tonen van een wisselende groep kunstenaars. Voor deze grote en laatste expositie is een aantal (ex)leden speciaal overgekomen uit Finland. Dat gaf de gebeurtenis een glans van weemoed, maar ook en vooral een grote vreugde om nog een keer bij elkaar te zijn en te ervaren dat we iets belangrijks delen.

Het wonder dat er tien keer tijdens de opening een prachtig geheel bleek te zijn ontstaan, mooier dan alle kunstwerken apart. Op die momenten waren we samen sterk. Het was mooi en ik wens de Vereniging Nederland-Finland toe dat ze vaker bij de wieg van zo'n mooi initiatief mogen staan.
Hartelijk dank aan alle goede feeën.

Katri Schweitzer

KYMMEN VUOTTA SUJUI KUIN SIIVILLÄ

Perjantaina 20. huhtikuuta vietettiin suomalais-hollantilaisen taiteilijaryhmä PESÄ:n kymmenennen näyttelyn avajaisia Amsterdamissa.

Tapahtumapaikkana oli tilava Treehouse-galleria, jonka kolme kerrosta täytettiin harmonisen kokonaisuuden muodostavilla taideteoksilla. Tarjolla oli herkkupaloja, yllin kyllin juotavaa ja Alankomaiden Suomen Suurlähettiläs avasi jällen kerran ystävälliseen tapaansa tervetuliaspuheellaan näyttelyn. PESÄllä oli tilaisuuus esitellä

monipuolisten jäsentensä töitä. Monet (entiset) PESÄ:n jäsenet olivat saapuneet varta vasten paikalle Suomesta osallistuakseen tähän laajaan ja ryhmän todennäköisesti viimeiseen näyttelyyn. Se tuntui toisaalta haicealta, mutta myös iloiselta kokoontuessamme vielä kerran yhteen. On ihme, miten tämän yhteistyön tuloksena saadaan aikaan jotain niin yhteen sopivaa, jotain mitä kukaan näytteille asettaja ei yksin voisi saavuttaa. Tällaisina hetkinä olimme aina yhdessä vahvoja.

Olemme kiitollisia Alankomaat-Suomi Yhdistykseltä saamastamme tuesta. Sydämelliset kiitoksemme myös muillekin tukijoillemme!

Katri Schweitzer
Käännös Minna Räty

10 jaar PESÄ

Om het 10-jaar bestaan van PESÄ te vieren is er een boek met bijdrages van alle 16 leden waaruit deze groep heeft bestaan en de 10 tentoonstellingen samengesteld. Elke kunstenares heeft op haar eigen manier over zichzelf en haar relatie met Finland verteld. Het boek, 300 pagina's groot, kan men rechtstreeks bij American Book Center te Amsterdam laten drukken, echter indien U snel bent (uiterlijk 7 juni 2012) dan kunt U het bij de samensteller Hans de Fluiter (e-mail: jadefluiter@onsbrabantnet.nl of tel. nr. 040-285 38 18) bestellen. Hierbij het verhaal uit het boek van de belevenissen van Karen Santen als "artist in residence" op het eiland Kökar.

10 years of PESÄ

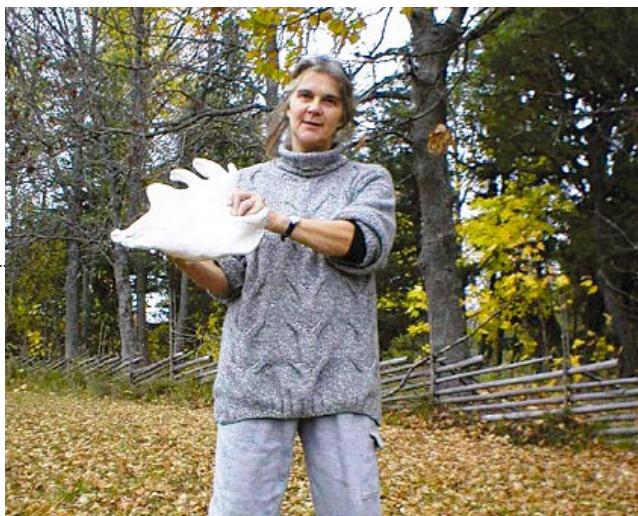
To celebrate the 10 year anniversary of PESÄ a book is published with chapters from all the 16 artists who were member of the group and articles regarding their exhibitions. Every artist has contributed in her own words, describing her relation with Finland. The book, 300 pages, can be ordered at the American Book Center in Amsterdam, however when you are quick (before June 7th, 2012) then you can order the book via the editor Hans de Fluiter (e-mail jadefluiter@onsbrabantnet.nl or tel. nr. 040-285 38 18).

Here follows the story from the book how Karen Santen has experienced her period at Kökar where she stayed 3 month as artist in residence.

KAREN SANTEN

Herfst op Kökar

In de herfst van 2001 kwam ik als kunstenaar, met een reisbeurs van het Anjerfonds, naar Finland. Dit, voor mij onbekende land trok mij vanwege zijn geïsoleerde plek in Europa. Ik wilde de snelle wisseling van de seizoenen in drie maanden observeren, nazomer, herfst en winter. Licht en vergankelijkheid waren twee belangrijke terugkerende thema's in mijn beeldend werk.

KAREN SANTEN

Autumn on Kökar

In the autumn of 2001, I came to Finland, an artist with a scholarship for traveling from the "Anjerfonds". This, for me unknown country was attracting me, because of her isolated position in Europe. I planned to observe the quick succession of the seasons, during 3 months: late summer, autumn and winter. Two important repeating themes in my art-work were transiency and light.

De eerste dingen die mij opvielen in Finland, waren het lage gouden licht en de broeierge moerasachtige geuren. Het prikkelde direct mijn zintuigen. Deze sensatie zette zich vast in mijn lijf en zorgde drie maanden lang voor een continue drive om te werken en te schrijven en fotograferen. Mijn werkplek was een gastatelier op het eilandje Kökar in de Åland-archipel, een eilandje ver weg in de Botnische Golf. Er woonden weinig mensen op het eiland, ze spraken Zweeds en leefden erg geïsoleerd. Eén keer per dag legde er een ferryboot aan.

Satu Kiljunen en Salme Paldan, van "Kökarcultur", zorg-

The first things that moved me in Finland were the low golden light and the sultry marshy smells. It tickled directly the imagination and senses. This sensation settled on my body and did not leave me during those 3 months. It was due to a continuing drive to work, paint and make pictures.

My working space was a guest studio on the island of Kökar, in the Åland archipelago, far away in the Botnic Gulf. There were very few people living on the island, they spoke Swedish and lived very isolated from each other. Just once a day there was a ferry boat connection to the island.

Satu Kiljunen and Salme Paldan of "Kökarcultur" wel-

den voor een warm welkom met thee, drank, zwartbrood en een mooie maaltijd van net gevangen vis.

Ik kreeg een tweekamerappartement om te wonen met uitzicht op een binnenzee.

Mijn atelier lag twee kilometer verderop, op het terrein van het plaatselijke museum, dat alleen zomers en op afspraak open is, eenzaam en afgelegen, 50 meter van de zee. De stilte en het geritsel van bladeren, slangen en vogels overweldigde mij als stadsmens. Er vlogen roofvogels in de lucht, een groep kraanvogels vloog over en zwanen dobberden op het water. In de verte glinsterden de granietmassa's van de andere eilandjes van de Archipel.

Het atelier lag in een gebied, waar veel elanden bivakkeerden, het was hun drinkplaats. De bodem rondom het gebouwtje was elke ochtend verzadigd van elanden-voetsporen en cirkelvormige afdrukken van de zware lijven van bronstige elandenmannetjes, die hun geur op deze manier achterlaten. Ik zag ze daar nooit, maar hoorde ze wel van dichtbij burlen en elkaar lokken en roepen, het gekraak van takken. Ja, de bronst was rondom mij aanwezig van dieren, die ik alleen uit Artis kende. Ik werd er een beetje zenuwachtig van en was bang dat ik zo'n groot dier, groter dan een paard, met zo'n enorm gewei, tegen

het lijf zou lopen. Ik was er zo door gefascineerd dat ik ze ook probeerde te lokken met wortels, brood en gezang. Op een nacht droomde ik dat ik veranderd was in een vrouwtjeseland met elegante hoefjes en een mooi wit gewei en dat ik een luchtige dans uitvoerde in het landschap en op de rotsen. De volgende dag groef ik klei op rond het atelier, vermengde het met stro en boetseerde dagenlang deze droom tot werkelijkheid. Daarna bakte ik de beelden in de pottenbakkersoven. Zo ontstonden er geweivormen en dansende hoefachtige voeten en voetafdrukken van het vrouwtjeseland. Ik maakte ook tijdelijke installaties en grote >

comed me very warmly with tea, schnapps, black bread and a healthy meal of just caught fish from the sea in front of the house.

For living, I got a two-room apartment for my own, with a beautiful view on the fjord. My working space was situated two kilometer from this spot, on the terrain of the regional museum, open during summer and by appointment, lonesome and remote, 50 meter from the sea.

I was overwhelmed by the silence and the purity, the rustling of the leaves, snakes and birds, me as a city dweller. There were birds of prey in the sky, a group of cranes passed by and swans were floating on the water.

Far away, the granite masses of the other islands of the archipelago glittered.

The working space was situated in an area, where a lot of elks lived; it was their drinking spot. Every morning the ground around my space was saturated with the footsteps of the elks and you could see and smell the circle formed prints of the heavy bodies of the male elk in the grass, rutting and marking their territory. I never saw them there, (afterwards I spotted them at other places) but I could hear them burling and calling for each other, the cracking of branches. Yes, the rut was there around me, of animals I just knew from the Zoo in Amsterdam. I started to get a

little bit nervous being afraid to meet such a big native animal, as big as a horse, with such a big antler. I was so very fascinated by this subject that I also tried to please them by singing, collecting bread and carrots.

One night I dreamed being an elegant elk-lady myself and dancing for the elk-men on the rocks. I had wonderful boot like hoofs and a beautiful white curly antlers. The next day I dug smelly clay from the ground around the studio, mixed it with straw and modeled this clay during several days from dream to reality. Then I fired these sculptures in the pottery kiln. There arose hoof-like dancing feet, strange antlers and footprints

schetsen op pakpapier met geabstraheerde geweivormen. Aan het eind van de werkperiode stelde ik mijn kunstwer-

ken tentoon in Vikingalund, het dorpshuis van Kökar. De dorpskinderen en de rest van de plaatselijke bevolking

waren de bezoekers. Ze waren verrast en dolenthousiast, het was hun eigen omgeving, die op deze manier tot leven was gekomen.

Sinds die keer kom ik nog regelmatig in Finland en geniet van het mengelmoes van mensen, die daar wonen en zich thuis voelen: Vikingen, Noormannen, Russen, Letten, Lappen, allemaal zeevaarders en nomaden.

De beelden, die u op de tentoonstelling ziet, zijn allemaal tijdens dat eerste verblijf in Finland gemaakt.

*Karen Santen,
Amsterdam, januari 2012*

of the lady-elk: slow-slow quick quick. I made also temporary installations and a lot of big sketches of abstract antlers on packing paper. At the end of my working

period I exhibited my work of art in the Cultural center of Kökar, Vikingalund. The visitors were the inhabitants of the island and the schoolchildren. They were enthusiastic

and surprised by my art work, because they could recognize their own environment, becoming alive.

Since that time I regularly visit Finland from north to south from east to west. I am fascinated by these people, so much nomads and seamen, like Laps, Normans, Vikings, Karelia's, Russians, Lets, peacefully living together.

The sculptures you can see in this exhibition are all made during this first stay in Finland.

*Karen Santen,
Amsterdam, January 2012*

Belangrijke adressen

In Nederland - Alankomaissa

Ambassade van Finland

Suomen suurlähetystö

Groot Hertoginnelaan 16
2517 Eg DenHaag
tel: 070-346 9754
fax: 070-3107174
info.haa@formin.fi
www.finlande.nl

Finse Zeemanskerk

Suomen Merimieskirkko

's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
010-436 6164
www.merimieskirkko.be/nl_index_fi.html

Suomi-Seura

r.y.Secretariaat:
Lea Huomanen
Goudsesingel 373
3032 EN Rotterdam
Sähköposti:
lea.huomanen@chello.nl
puh. 06 53854062
www.suomi-seura.fi

Finse Zaterdagsschool

Suomalainen

Lauantaikoulu

Suomen Merimieskirkko
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
informatie - tiedustelut:
www.lauantaikoulu.nl

Finnish Dutch Trade Guild

p/a Patrice van der Heiden
Musholm 149
2133 HR Hoofddorp
www.fdtg.eu

Cultureel attaché van de VNF

Alexander van Hoboken
Maanstraat 29
6543 VR Nijmegen
024-3783024
avanhoboken@yahoo.com

Finse school - Suomikoulu

The American School
of the Hague
Rijksstraatweg 200
2241 BX Wassenaar
informatie - tiedustelut:
Kirsti Vaaramäki, voorzitter
opettajat@suomikoulu.nl
www.suomi-koulu.nl

Finse School Utrecht en Omgeving

Utrechtin alueen Suomi-koulu
p/a Terhi Halme
Govert Flincklaan 11
1213 En Hilversum
www.utrechtinsuomikoulu.fi

In Finland - Suomessa

Nederlandse Ambassade in Finland:

Erottajankatu 19B,
FI-00130 Helsinki,
tel: +358-(0)9-228920
fax: +358-(0)9-22892228
nlgovhel@kolumbus.fi
www.netherlands.fi

Nederlandse Vereniging in Finland

Secretariaat Vetelaisenkuja
390540 Oulu
secretariaat@
nederlandsvereniging.fi
www.nederlandsevereniging.fi

Colofon

De vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging en verschijnt vijf keer per jaar. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis.

Aviisi

Jaargang 21
Jaar 2012
Nummer 3
Vormgeving
Daniël Loos
info@bureaucontrapunt.nl

Eindredactie

Hans Adamse
(hoofdredacteur)
aviisi@vnf.nu
Minna Räty(Fins)
aviisi@vnf.nu

Eindverantwoording

het bestuur

Drukwerk

Via ASB drukwerk-

begeleiding

Oplage

600

ISSN

1566-8542

Kopij

Kopij voor de volgende
Aviisi kan per e-mail voor
23 juni 2012 aan het sec-
retariaat gezonden worden:
aviisi@vnf.nu.

Kopij kan worden aange-
leverd in één van de vol-
gende bestandsformaten:
Word, RTF of ASCII tekst.
Beelden in de hoogst be-
schikbare kwaliteit aan-
leveren (ca. 2000 pixels
of meer).

De verantwoordelijkheid
voor de inhoud van artikelen
in Aviisi die door derden
geschreven zijn, ligt bij
de betreffende auteurs.
De redactie van Aviisi
behoudt zich het recht voor
artikelen in te korten of niet
te plaatsen.

Website VNF

www.vnf.nu
Jesper Bexkens
(webmaster)
webmaster@vnf.nu
Peter Glebbeek
(technisch beheer)

Ledenadministratie, & secretariaat

Marjut Suvisaari
info@vnf.nu
Haverkamp 132
2592 BK Den Haag
06-55802120
(dinsdags tussen
17.00-21.00 uur)
info@vnf.nu

Bankrekening vereniging

54.92.86.705 te Den Haag

Bestuur Vereniging Nederland-Finland

Voorzitter
Elina Peltola
voorzitter@vnf.nu

Secretaris
Jesper Bexkens
webmaster@vnf.nu

Vice-voorzitter
Jacques Groenendijk
vice-voorzitter@vnf.nu

**Ledenwerving
en advertenties**
Jacques Groenendijk
vice-voorzitter@vnf.nu

Bestuurslid PR
Inka Finne
pr-aviisi@vnf.nu

Bestuurslid
Eduard van Vught

Bestuurslid activiteiten
Arend Spaans

Penningmeester
Bert Spierings

WORD LID!

Naam: _____

Voorletters: _____

M / V * _____ *doorhalen wat niet van toepassing is

Adres: _____

Postcode: _____

Woonplaats: _____

E-mail: _____

Telefoonnummer: _____

Datum: _____

Aanmelding als lid 'Vereniging Nederland-Finland':

Uw aanmelding kunt u naar onderstaand postadres
sturen of per e-mail naar: info@vnf.nu.

Secretariaat vereniging Nederland-Finland

Haverkamp 132

2592 BK Den Haag

Voor vragen: bel met 06-55 80 21 20

(dinsdags tussen 17.00-21.00 uur)

info@vnf.nu

Zo spoedig mogelijk na ontvangst van uw aanmelding sturen wij u een bevestiging met een nummer van Aviisi, de brochure 'Finland in Nederland' en de contributierekening. Nadat wij u als lid hebben ingeschreven ontvangt u automatisch het eerst volgende nummer van ons verenigingsmagazine 'Aviisi'. De contributie bedraagt per jaar (1 januari tot en met 31 december) voor VNF-leden € 27,-. Contributie bedraagt voor bedrijfsleden € 79,- (incl. weblogo).

De statuten van de vereniging kunt u op onze website (<http://www.vnf.nu>) onder 'De Vereniging' vinden. Met uw aanmelding accepteert u onze statuten. Heeft u geen internet dan sturen wij graag op uw verzoek een exemplaar toe.

**Vereniging Nederland-Finland
Alankomaat-Suomi yhdistys**

LITY JÄSENEKSI!

Nimi: _____

Kutsumanimi: _____

M / N

*) poista toinen, jätä vain oikea vaihtoehto

Osoite: _____

Postinumero: _____

Asuinpaikka: _____

Puhelinnumero: _____

Päivämäärä: _____

Ilmoittautumisen Alankomaat-Suomi Yhdistyksen jäseneksi voit lähettää postitse
allaolevaan osoitteeseen tai sähköpostitse osoitteeseen: info@vnf.nu

Secretariaat vereniging Nederland-Finland

Haverkamp 132

2592 BK Den Haag

Soita 06-55 80 21 20

(tiistaisin klo. 17.00-21.00)

info@vnf.nu

Mahdollisimman pian ilmoittautumisenne jälkeen lähetämme teille postissa vahvistuksen ja liitteenä kappaleen Aviisi-lehteen, eämme, esitteen 'Suomi Alankomaissa' sekä jäsenmaksulaskun.

Kun olet ilmoittautunut jäseneksemme, saat heti seuraavaksi ilmestynyt yhdistyksen jäsenlehden 'Aviisin' numeron.

Jäsenmaksu on vuodessa (1. tammikuuta -31. joulukuuta):

Jäsen sekä samassa taloudessa asuva partneri ja alle 18 vuotiaat lapset 27,- euroa ja yritysjäsen 79,- euroa (sisältää weblogon).

Nettisivultamme www.vnf.nu alaotsikosta « Yhdistys » löydät yhdistyksen säännöt. Ilmoittautuessasi jäseneksi samalla hyväksyt nämä säännöt. Huom. Säännöt ovat toistaiseksi vain hollanninkielessä (Statuten).

**Vereniging Nederland-Finland
Alankomaat-Suomi yhdistys**

the s spliethoff group

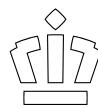
Radarweg 36
1042 AA Amsterdam
The Netherlands

P.O. Box 409
1000 AK Amsterdam
The Netherlands

Tel: +31 (0)20 4488 400
Fax: +31 (0)20 4488 500
E-mail: gogracht@spliethoff.com
Internet: www.spliethoff.com

Drukwerk

Afzender: Vereniging Nederland - Finland
Secretariaat
Haverkamp 132
2592 BK Den Haag

TNT Post
Port betaald

Rokade Advies B.V.

Fiscalisten/Verolakimiehet
Juristen/Lakimiehet
Administrateurs/Kirjanpitäjät

Maaskade 159a
3071 NR Rotterdam

Phone: 010 - 265 19 90
Fax: 010 - 265 04 30

Website: www.rokade.org
Email: info@rokade.org